

ЗАКОН
за платежните услуги и платежните системи

Г л а в а п ъ р в а

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I

Предмет и изключения от приложното поле

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда:

1. изискванията към дейността на доставчиците на платежни услуги;
2. условията и реда за лицензиране и осъществяване на дейност от платежните институции;
3. условията и реда за осъществяване на дейност от дружествата за електронни пари;
4. условията и изискванията за предоставяне на информация при извършване на платежни услуги;
5. правата и задълженията на страните при извършването на платежни услуги;
6. условията и реда за лицензиране и осъществяване на дейност от платежни системи;
7. платежния надзор;
8. реда за извънсъдебно разрешаване на спорове във връзка с предоставянето на платежни услуги.

Изключения от приложното поле

Чл. 2. (1) Разпоредбите на този закон не се прилагат за:

1. платежни операции, извършени изцяло в наличност от платеща към получателя без участие на посредник;
2. платежни операции, извършени изцяло в наличност от платеща към получателя чрез търговски представител, който е упълномощен от името на платеща или получателя да води преговори или да сключи договор за продажба или покупка на стоки или за предоставяне на услуги;
3. извършване по занятие на превоз на монети и банкноти, включително тяхното събиране, обработка и доставка;
4. платежни операции, свързани със събиране или доставка на пари в наличност, извършвани по нетърговски начин в рамките на благотворителна или на друга дейност с нестопанска цел;
5. услуги по предоставяне на пари в наличност от получателя на платеща, представляващи част от платежна операция, извършена след изрично искане от ползвателя на платежна услуга, направено непосредствено преди изпълнението на платежната операция за плащане при покупка на стоки или услуги;
6. дейности, свързани с обмяна на валута в брой, когато средствата не се държат по платежна сметка;

7. платежни операции, извършвани на основание на някои от следните документи, предявени на доставчика на платежни услуги с цел предоставяне на средства на получателя:

а) чекове, менителници и записи на заповед на хартиен носител по смисъла на Търговския закон или на съответен закон на друга държава – членка, която не е страна по Женевските конвенции по буква „б“;

б) чекове на хартиен носител, издадени в съответствие със Женевската конвенция от 19 март 1931 г. за единен закон за чековете и менителници и записи на заповед на хартиен носител, издадени в съответствие с Женевската конвенция от 7 юни 1930 г. за единен закон за менителниците и записите на заповед;

в) ваучерите на хартиен носител;

г) пътническите чекове на хартиен носител;

д) пощенски записи на хартиен носител, съгласно Всемирната пощенска конвенция.

8. платежни операции, във връзка с предоставяне на услуги относно права по ценни книжа, включително дивиденди, доходи или други разпределения, обратно изкупуване или продажба, извършени от лица по ал. 2 или от инвестиционни посредници, кредитни институции, предприятия за колективно инвестиране или дружества за управление на активи предоставящи инвестиционни услуги, както и от други лица, които имат право да осъществяват попечителство на финансови инструменти;

9. услуги, предоставяни от доставчици на технически услуги, подпомагачи, предоставянето на платежни услуги, ако тези доставчици не придобиват в нито един момент фактическа власт върху средствата по превода, включително, услуги за обработка и съхранение на данни, доверителни услуги или услуги за защита на личните данни, установяване на автентичността на данни и идентификация на лица, предоставяне на информационни технологии и комуникационни мрежи, предоставяне и поддръжка на терминали и устройства, използвани за платежни услуги;

10. платежни услуги, извършвани въз основа на инструменти, които могат да бъдат използвани за придобиване на стоки или услуги единствено в помещенията на издателя, или по силата на търговски договор с издателя, в рамките на ограничена мрежа от доставчици на платежни услуги или за придобиване на ограничени по вид стоки или услуги;

11. платежни операции, изпълнявани чрез телекомуникационно, цифрово или информационно устройство, когато закупените стоки или услуги се доставят и се използват чрез телекомуникационно, цифрово или информационно устройство и при условие, че операторът на телекомуникационни, цифрови или информационни услуги не действа само като посредник между ползвателя на платежни услуги и доставчика на стоки и услуги;

12. платежни операции между доставчици на платежни услуги за тяхна собствена сметка, включително техни представители или клонове;

13. платежни операции между предприятие-майка и негово дъщерно дружество или между дъщерни предприятия на едно и също предприятие-майка, без посредничеството на доставчик на платежни услуги, различен от предприятие, принадлежащо към същата група;

14. услуги по теглене на пари в брой чрез терминални устройства АТМ, предоставени от името на един или повече издатели на карти от доставчици, които не са страна по рамковия договор с потребителя, теглещ пари от платежна сметка, при условие, че тези доставчици не извършват други платежни услуги.

(2) За платежни операции, извършени в система за сетълмент на плащания или в система за сетълмент на ценни книжа между агенти по сетълмента, централни съконтрагенти, клирингови къщи и/или централни банки и други участници в системата, от една страна и доставчици на платежни услуги, от друга страна, както и за доставчици на услугите по ал. 1, т. 9, които са оператори на платежни системи, се прилагат само глави шеста, седма, девета и десета.

Раздел II
Доставчици на платежни услуги и видове платежни услуги

Доставчици на платежни услуги

Чл. 3. (1) Доставчици на платежни услуги по смисъла на този закон са:

1. банки по смисъла на Закона за кредитните институции;
2. дружества за електронни пари по смисъла на Закона за кредитните институции;
3. платежни институции по смисъла на настоящия закон;
4. Европейската централна банка и националните централни банки на държавите - членки, когато не действат в качеството си на органи на парична политика, или на органи, осъществяващи публично-правни функции;
5. лица, лицензирани да извършват пощенски парични преводи съгласно Закона за пощенските услуги, с изключение на пощенски записи на хартиен носител.

(2) Лица, които не са доставчици на платежни услуги, нямат право да предоставят платежни услуги, с изключение на дейностите по чл. 2.

(3) Доставчикът на платежни услуги не контролира предмета и законосъобразността на сделката, във връзка с която се предоставя платежната услуга, освен ако с нормативен акт е предвидено друго.

(4) Доставчиците на платежни услуги и платежните системи обработват лични данни на ползватели на платежни услуги при спазване на Закона за защита на личните данни, като при предотвратяване, разследване и разкриване на измами, свързани с платежни услуги, обработването може да се извършва и без съгласието на лицето, за което се отнасят данните.

Платежни услуги

Чл. 4. Платежни услуги са:

1. услуги, свързани с внасянето на пари в наличност по платежна сметка, както и свързаните с това операции по обслужване на платежна сметка;
2. услуги, свързани с теглене на пари в наличност от платежна сметка, както и свързаните с това операции по обслужване на платежна сметка;
3. изпълнение на платежни операции, включително прехвърляне на средства по платежна сметка при доставчика на платежни услуги на ползвателя или при друг доставчик на платежни услуги:
 - а) изпълнение на директни дебити, включително еднократни директни дебити;
 - б) изпълнение на платежни операции чрез платежни карти или други подобни инструменти;
 - в) изпълнение на кредитни преводи, включително нареждания за периодични преводи.
4. изпълнение на платежни операции, когато средствата са част от отпуснат на ползвателя на платежни услуги кредит:
 - а) изпълнение на директни дебити, включително еднократни директни дебити;
 - б) изпълнение на платежни операции чрез платежни карти или други подобни инструменти;
 - в) изпълнение на кредитни преводи, включително нареждания за периодични преводи.
5. издаване на платежни инструменти и/или приемане на плащания с платежни инструменти;
6. изпълнение на налични парични преводи;
7. изпълнение на платежни операции, при които съгласието на платеца за изпълнение на платежната операция е дадено посредством телекомуникационно, цифрово или информационно устройство и плащането е извършено към оператора на телекомуникационна или информационна система или мрежа, който действа само като посредник между

ползвателя на платежната услуга и доставчика на стоките или услугите.

Г л а в а в т о р а

ПЛАТЕЖНИ ИНСТИТУЦИИ

Раздел I Лицензиране

Платежна институция

Чл. 5. Платежната институция е юридическо лице, установено в държава – членка, което е получило от компетентния орган на държавата - членка по произход лиценз за предоставяне и извършване на платежни услуги в цялата Европейска общност.

Компетентен орган

Чл. 6. Българската народна банка (БНБ) издава лиценз за извършване на дейност като платежна институция, когато седалището на заявителя е в Република България.

Забрана за извършване на дейност без лиценз

Чл. 7. (1) Лице, което възнамерява да предоставя платежни услуги като платежна институция, трябва да получи лиценз за извършване на дейност като платежна институция преди да започне да предоставя платежни услуги.

(2) Платежните институции имат право да предоставят само платежните услуги, включени в лиценза им.

Начален капитал

Чл. 8. Към момента на получаване на лиценза, платежната институция трябва да разполага с начален капитал, в размер не по-малко от:

1. 40 000 лв. – когато платежната институция ще предоставя само платежни услуги по чл. 4, т. 6;
2. 100 000 лв. – когато платежната институция ще предоставя само платежни услуги по чл. 4, т. 7;
3. 250 000 лв. – когато платежната институция ще предоставя някоя от платежните услуги по чл. 4, т. 1 - 5.

Собствен капитал

Чл. 9. (1) По всяко време на извършване на дейността платежната институция е длъжна да разполага със собствен капитал в размер не по-малък от сбора на следните елементи, умножени с коефициент „к”, като обемът на плащанията (ОП) представлява една дванадесета част от общата сума на извършените от платежната институция през предходната година платежни операции:

- а) 4 % от частта от ОП до 10 млн. лева,
плюс
- б) 2,5 % от частта от ОП над 10 млн. лева и до 20 млн. лева,
плюс
- в) 1 % от частта от ОП над 20 млн. лева и до 200 млн. лева,
плюс
- г) 0,5 % от частта от ОП над 200 млн. лева и до 500 млн. лева,

плюс

д) 0,25 % от частта от ОП над 500 млн. лева.

(2) Коефициентът „к”, който следва да се използва при определяне на размера на собствения капитал по ал. 1 е:

а) 0,5, когато платежната институция предоставя единствено платежната услуга, посочена в чл. 4, т. 6;

б) 0,8, когато платежната институция предоставя услугата, посочена в чл. 4, т. 7;

в) 1, когато платежната институция предоставя някои от платежните услуги, посочени в чл. 4, т. 1 - 5 .

(3) Собственият капитал на платежна институция не може да спада под по-голямата от стойностите по чл. 8 или ал. 1.

(4) Въз основа на оценка на процесите на управление на риска, базата данни за рисковете от загуби и механизмите за вътрешен контрол на платежната институция, БНБ може да изисква от платежната институция да разполага със собствен капитал, който е с до 20 % по- голям от сумата, която се получава при определяне на размера съгласно ал. 1.

(5) Структурата и елементите на капитала по чл. 8 и ал. 1, начините и методите на изчислението му, периодичността, формата и съдържанието на отчетите за размера на капитала се определят с наредба.

Условия за издаване на лиценз

Чл. 10. (1) Дружество, което желае да получи лиценз за извършване на дейност като платежна институция, подава до БНБ писмено заявление.

(2) Документите, необходими за издаване на лиценз за платежна институция, се определят с наредба на БНБ.

(3) При подаване на заявление за издаване на лиценз, заявителят представя пред БНБ и писмена декларация, че подадена със заявлението информация и приложените към заявлението документи са актуални, пълни и достоверни.

(4) За издаване на лиценз за платежна институция трябва да са изпълнени едновременно следните условия спрямо заявителя:

1. да е регистриран или в процес на учредяване като дружество с ограничена отговорност или акционерно дружество;

2. да е внесен изискуемия по чл. 8 капитал, съответстващ на видовете платежни услуги, които заявителят възнамерява да извършва;

3. произходът на внесения в дружеството капитал или на средствата, с които са придобити акции при прехвърлянето им, да е прозрачен и законен;

4. вписаните в търговския регистър при Агенция по вписванията седалище и адрес на управление да съвпадат с мястото, където се извършва реално управлението на заявителя;

5. да прилага надеждни правила за управление на дейността, свързана с предоставянето на платежни услуги, които включват:

а) ясна организационна структура;

б) ясно определени, прозрачни и последователни правила за отговорност;

в) ефективни процедури за установяване, управление, контрол и докладване на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена платежната институция;

г) подходящи механизми за вътрешен контрол, включително надеждни и ефективни административни и счетоводни процедури.

б. бизнес – планът и прогнозният бюджет за първите 3 години от дейността да показват, че заявителят ще е в състояние да използва подходящи и адекватни системи, ресурси и процедури, необходими за надлежното извършване на дейност като платежна институция;

7. да прилага надеждни и подходящи мерки за защита на средствата на ползвателите на платежни услуги, както и на използваните платежни инструменти;

8. управляващите и представляващи заявителя и членовете на неговите органи за управление и надзор, включително като представители на юридически лица, са лица, които притежават необходимата квалификация, професионален опит и добра репутация, изискванията за които са установени с наредба;

9. лицата, които пряко или косвено притежават квалифицирано дялово участие по смисъла на § 1, ал. 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции в капитала на заявителя, са доказали своята надеждност, с оглед необходимостта да се гарантира стабилно и разумно управление на платежната институция;

10. не е установено, че наличието на тесни връзки по смисъла на § 1, ал. 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции между заявителя и други лица може да възпрепятства ефективното упражняване на надзор;

11. по преценка на БНБ изискванията или трудностите при прилагането на отделни нормативни или административни актове на трета държава, регулиращи дейността на едно или повече физически или юридически лица, с които заявителят има тесни връзки, няма да възпрепятстват ефективното упражняване на надзорните функции на БНБ.

(5) Правилата по ал. 4, т. 5 трябва да са всеобхватни и съответстващи на естеството, мащаба и сложността на предоставяните от платежната институция платежни услуги.

Разглеждане на заявление за издаване на лиценз

Чл. 11. (1) Преди да издаде лиценз, БНБ извършва проучвания за съответствие на представените документи с условията за издаване на лиценз и за възможностите на заявителя да отговори на изискванията за извършване на дейността, за която желае да бъде лицензиран. Когато е необходимо, БНБ може да се консултира с други компетентни органи.

(2) В срок до 3 месеца от получаване на заявлението и всички необходими документи, БНБ взема решение за издаване на лиценз или отказва издаването на лиценз.

Издаване на лиценз

Чл. 12. (1) Българската народна банка издава лиценз за извършване на дейност като платежна институция, когато заявителят е представил всички изискуеми сведения и документи в съответствие с изискванията на този закон и подзаконовите актове по прилагането му и ако по преценка на БНБ заявителят отговаря на условията за издаване на лиценз.

(2) Лицензът по ал. 1 се предоставя за неограничен срок и не може да се прехвърля на друго лице, както и да бъде обект на правоприемство.

(3) Агенцията по вписванията вписва в предмета на дейност извършването на платежните услуги, за които е лицензирана платежната институция, след като ѝ бъде представен издадения от БНБ лиценз.

(4) Платежната институция трябва да отговаря на условията по чл. 8-10 през целия период на действие на издадения лиценз.

Промени след издаване на лиценз

Чл. 13. (1) След получаването на лиценз, платежната институция уведомява незабавно БНБ за всяка промяна в информацията и документите, представени във връзка с издаването на лиценза.

(2) Когато платежна институция възнамерява да извършва други платежни услуги, извън тези, за които и е издаден лиценз, тя подава заявление за допълване на лиценза, като чл. 10 - 12 се прилагат съответно.

Отказ за издаване на лиценз

Чл. 14. Българската народна банка отказва издаването на лиценз за извършване на дейност като платежна институция, когато:

1. прецени, че заявителят не отговаря на което и да е от условията по чл. 10;
2. заявителят не е представил необходимите сведения и документи или представените документи съдържат непълна, противоречива или невярна информация.

Отнемане на лиценз

Чл. 15. (1) Българската народна банка може да отнеме издадения лиценз за извършване на дейност като платежна институция, когато:

1. платежната институция не започне да извършва разрешената дейност в срок от 12 месеца от датата на издаването на лиценза;
2. платежната институция е преустановила дейността си за повече от 6 месеца;
3. в дейността на платежната институция са констатирани сериозни нарушения;
4. лицензът е бил издаден въз основа на неверни сведения и документи;
5. платежната институция е престанала да отговаря на условията за издаване на лиценза;
6. платежната институция заяви писмено пред БНБ, че желае да прекрати извършването на дейността, за която е лицензирана;
7. платежната институция не разполага с достатъчно собствен капитал или не може да се смята, че ще продължи да изпълнява задълженията си към кредиторите;
8. по преценка на БНБ платежната институция би могла да застраши при продължаване на дейността си стабилността на платежна система, в която участва.

(2) Българската народна банка предприема подходящи мерки за уведомяване на обществеността за отнемането на лиценза.

(3) В срок до 7 дни след вземане на решението за отнемане на лиценза на платежна институция, БНБ отправя искане за заличаване на тази дейност от предмета на дейност на съответния търговец в търговския регистър.

Прекратяване на дейността

Чл. 16. (1) Платежната институция съгласува с БНБ най-малко 1 месец предварително вземането на решения за доброволна ликвидация или за прекратяване на дейността си.

(2) Българската народна банка дава съгласие за вземане на решенията по ал. 1, след като платежната институция удостовери, че е:

1. създала необходимата организация и план за прекратяване на дейността си, без да бъдат засегнати интересите на потребителите на платежни услуги;
2. осигурено цялостно и навременно изпълнение на задълженията по извършваните чрез платежната институция платежни операции.

Регистър

Чл. 17. (1) Българската народна банка води публичен регистър на лицензираните от нея платежни институции, както и на техните клонове и представители.

(2) В регистъра се посочват следните данни за платежната институция:

1. номера на издадения от БНБ лиценз;
2. единен идентификационен код;
3. наименование, седалище и адрес на управление;
4. лица, управляващи и представляващи платежната институция;
5. услугите за които е издаден лиценза;

6. клонове на платежната институция в страната и в други държави-членки с техните адреси и посочване на лицата, които ги управляват и представляват;

7. представителите на платежната институция в страната и в други държави-членки с посочване за юридическите лица на единен идентификационен код, седалище, адрес на управление и лицата, които ги управляват и представляват, а за физическите лица – трите имена, единен граждански номер и постоянен адрес;

8. отнемането на издадения лиценз или прекратяване дейността на платежната институция.

(3) Регистърът по ал. 1 е достъпен по електронен път и се актуализира редовно.

Раздел II

Допълнителни дейности, свързани с платежни услуги

Допълнителни дейности

Чл. 18. (1) Освен посочените в чл. 4 платежни услуги, платежните институции могат да извършват и следните дейности:

1. предоставяне на оперативни и тясно свързани с платежните услуги спомагателни услуги, като осигуряване изпълнението на платежни операции, обмяна на валута, съхранение на документи, свързани с платежни услуги, съхранение и обработка на данни;

2. извършване на дейност като оператор на платежна система, с изключение на платежни системи, осигуряващи окончателност на сетълманта ;

3. друга търговска дейност при спазване на нормативните изисквания за нейното извършване.

(2) Когато платежна институция извършва освен платежни услуги и друга търговска дейност, БНБ има право да изиска отделянето в самостоятелно дружество на дейността по предоставяне на платежни услуги, ако по преценка на БНБ другата търговска дейност засяга или може да засегне финансовата стабилност на платежната институция или възможността на БНБ като надзорен орган да следи за изпълнението на изискванията на този закон.

Отпускане на кредити

Чл. 19. (1) Платежните институции могат да отпускат кредити, свързани с платежните услуги по чл. 4, т. 4, 5 или 7, ако са изпълнени едновременно следните условия:

1. кредитът има спомагателен характер и се отпуска единствено и само във връзка с изпълнението на определена платежна операция;

2. срокът за погасяване на кредит, отпуснат във връзка с платежна операция, не надвишава 12 месеца

3. средствата, от които се отпуска кредита, не са получени и не се държат от платежната институция, с цел изпълнение на определена платежна операция;

4. собственият капитал на платежната институция по всяко време по преценка на БНБ е достатъчен с оглед размера на отпуснатия кредит.

(2) В случай, че установи, че някое от условията по ал. 1 не е налице, БНБ може да забрани отпускането на кредити от платежната институция, до отстраняване на нарушението.

(3) При отпускането на кредити на потребители се прилага Закона за потребителския кредит.

Раздел III
Изисквания към дейността на платежните институции

Платежни сметки при платежни институции

Чл. 20. (1) Платежните институции могат да поддържат платежни сметки единствено за извършване на платежни операции.

(2) Платежните институции могат да получават средства от ползватели на платежни услуги само с цел предоставяне на платежни услуги.

(3) Получените от платежните институции средства от ползватели на платежни услуги с цел предоставяне на платежни услуги, не представляват получаване на влог или други възстановими средства по смисъла на Закона за кредитните институции, както и електронни пари по смисъла на чл. 74, ал. 2

(4) Върху средствата по платежните сметки при платежни институции не се договаря начисляване на лихва в полза на ползвателя на платежни услуги.

Защитни мерки

Чл. 21. (1) Платежните институции не смесват и отчитат отделно средствата, получени от ползватели на платежни услуги или чрез друг доставчик на платежни услуги за изпълнение на платежни операции, със средствата на лице, което не е ползвател на платежни услуги или със собствените си средства.

(2) Платежните институции депозират в отделна сметка в банка по смисъла на чл. 2, ал. 5 от Закона за кредитните институции средствата, получени от ползватели на платежни услуги или чрез друг доставчик на платежни услуги за изпълнение на платежни операции, които все още не са предадени на получателя или на друг доставчик на платежни услуги до края на работния ден, следващ деня, в който средствата са получени. Върху средствата по такива сметки не може да се налага запор и да се извършва принудително изпълнение за задължения на платежната институция към лица, различни от ползвателите на платежни услуги.

(3) При откриване на производство по несъстоятелност за платежна институция, средствата, получени от ползвателите на платежни услуги или чрез друг доставчик на платежни услуги за изпълнение на платежни операции, не се включват в масата на несъстоятелността.

(4) Когато част от получените от платежната институция средства са предназначени за извършване на бъдещи платежни операции, а остатъкът от тях за неплатежни услуги, платежната институция прилага мерките по ал. 1 и 2 за средствата, предназначени за извършване на бъдещи платежни операции.

Счетоводна отчетност

Чл. 22. (1) Платежните институции представят на БНБ финансови отчети, които отразяват финансовото им състояние както поотделно, така и на консолидирана основа.

(2) За целите на надзора, платежните институции представят на БНБ отделни счетоводни отчети относно извършваните от тях платежни услуги съгласно чл. 4 и относно допълнителните дейности по чл. 18 и 19 в периодичност и със съдържание, определени от БНБ с наредба.

(3) Платежните институции съхраняват най-малко пет години цялата счетоводна и друга информация и документация относно предоставените от тях платежни услуги, включително сключените договори, и извършваните допълнителни дейности.

Одитори

Чл. 23. (1) Годишните финансови отчети на платежните институции, както и годишните отчети по чл. 22, ал. 2, се проверяват и заверяват от специализирано одиторско предприятие, което е регистриран одитор съгласно Закона за независимия финансов одит.

(2) В доклада си одиторът дава заключение относно достоверното представяне на имущественото и финансовото състояние на платежната институция и получения финансов резултат.

(3) Одиторът извършва преглед и изразява одиторско мнение и относно, надеждността на системите за вътрешен контрол на платежната институция и съответствието на изготвените от нея годишни отчети по чл. 22, ал. 2 с изискванията на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му.

(4) Лицата, които имат материални интереси в платежна институция, различни от тези на ползватели на платежни услуги, или са служители или представители на платежната институция, не могат да бъдат избирани за нейни одитори или да участват в одита на тази институция.

(5) Едно и също лице не може да бъде одитор на една и съща платежна институция за период, надхвърлящ 5 последователни години.

(6) Лице, на което през последните три години са налагани санкции по Закона за независимия финансов одит не може да бъде одитор на платежна институция.

Задължения на одиторите

Чл. 24. (1) Одиторите информират незабавно и в писмена форма БНБ за всички обстоятелства, които са им станали известни в хода на проверката и които:

1. представляват нарушение на законите, подзаконовите нормативни актове и актовете на БНБ, които регулират дейността на платежната институция;

2. засягат или могат да доведат до засягане нормалното функциониране на платежната институция;

3. водят или биха могли да доведат до ситуация, при която платежната институция няма да е в състояние да изпълнява своите парични задължения;

4. водят до отказ на одитора да завери отчетите или до заверка на отчетите с изразяване на резерви;

5. са свързани с действия на администратор на платежната институция по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции, които причиняват или могат да причинят значителни вреди на платежната институция или на нейни клиенти;

6. са свързани с неверни или непълни данни в отчетите и докладите, които платежната институция редовно представя в БНБ.

(2) Одиторите на платежната институция са длъжни при писмено искане от БНБ да й представят съответната документация относно обстоятелствата по ал. 1, както и друга информация и документи, придобити в хода на одита.

(3) Одиторите не носят отговорност за нарушаване на съответните законови или договорни условия за запазване на конфиденциалност в случаите, когато по реда на този закон добросъвестно са предоставили информация на БНБ.

Раздел IV

Представители, клонове и подизпълнители на платежна институция

Клонове и представители

Чл. 25. (1) Платежната институция може да осъществява дейността, за която е лицензирана, пряко или чрез представител.

(2) Представител е търговец, който извършва от името на лицензирана от БНБ платежна институция дейност по предоставяне на платежни услуги.

(3) Платежната институция подава заявление до БНБ за вписване в регистъра по чл. 17 на нейните представители и клонове, придружено с необходимите за това документи.

(4) Представителите и клоновете не могат да започнат дейност преди регистрирането им.

(5) Редът за подаване на заявленията по ал. 3 и изискваните документи за вписване и заличаване от регистъра по чл. 17 на представители и клонове на платежни институции, се определят с наредба на БНБ.

Вписване и заличаване на клонове и представители

Чл. 26. (1) След като провери предоставените от платежната институция информация и документи, БНБ вписва клона или представителя в регистъра по чл. 17.

(2) Българската народна банка отказва вписването на клона или представителя, ако установи, че представените документи съдържат неточна или невярна информация или не съответстват на изискванията на този закон и на подзаконовите актове по приложението му.

(3) Българската народна банка заличава от регистъра представителя или клона, ако престанат да отговарят на изискванията на този закон и на подзаконовите актове по приложението му, както и ако установи, че вписването е било извършено въз основа на невярна информация или документи.

(4) Българската народна банка заличава от регистъра представител или клон въз основа на писмено заявление, подадено от платежната институция най-малко 7 дни преди датата на преустановяване извършването на дейност.

Отговорност на платежната институция

Чл. 27. (1) Платежната институция носи отговорност за действията на нейните служители, клонове, представители или подизпълнители.

(2) Представителите или клоновете на платежната институция информират ползвателите на платежни услуги, че действат от името на платежната институция.

(3) При заличаване на представителя от регистъра, документите и средствата във връзка с неизплатените задължения и неприключените отношения по предоставяне на платежни услуги или допълнителни дейности се предоставят на платежната институция.

Изисквания при използване на подизпълнител

Чл. 28. (1) Ако платежна институция възнамерява да възложи на подизпълнител осъществяването на оперативни функции, свързани с платежни услуги, тя уведомява за това БНБ.

(2) Възлагането на важни оперативни функции на подизпълнител не може да се извършва по начин, който съществено намалява качеството на вътрешния контрол на платежната институция или възможността на БНБ да следи за изпълнението на изискванията на този закон.

(3) Важни оперативни функции са тези, при които недостатък или пропуск при тяхното изпълнение би довел до съществено нарушение на изискванията на този закон, на финансовите показатели, надеждността и/или непрекъснатото предоставяне на платежни услуги от платежната институция.

(4) При възлагането на важни оперативни функции на подизпълнител се спазват следните изисквания:

а) възлагането да не води до прехвърляне на функции, свързани с управлението на платежната институция, на трети лица;

б) възлагането да не води до промяна на правата и задълженията на платежната институция спрямо ползвателите на предоставяните от платежната институция платежни услуги;

в) не се нарушават или променят условията, при които е издаден лиценз на платежната институция и не се нарушават изискванията към дейността ѝ.

(5) Платежните институции предприемат необходимите мерки, за да осигурят спазването на изискванията на този закон от лицата, на които са възложили оперативни функции.

Раздел V

Право на установяване и свобода на предоставяне на услуги

Извършване на дейност на територията на друга държава - членка от платежна институция, лицензирана в Република България

Чл. 29. (1) Платежна институция, лицензирана в Република България, може да извършва включените в лиценза ѝ платежни услуги на територията на друга държава - членка чрез клон, представител или директно след като уведоми писмено БНБ за намерението си за първи път да извършва дейности на територията на друга държава - членка.

(2) С уведомлението по ал. 1, платежната институция информира БНБ относно:

1. държавата - членка, на чиято територия възнамерява да извършва дейност;

2. начина, по който платежната институция ще извършва дейност - чрез клон, представител или директно;

3. вида на платежните услуги, които ще се предоставят на територията на другата държава - членка;

(3) Ако платежната институция възнамерява да предоставя платежни услуги чрез клон, освен информацията по ал. 2, тя предоставя на БНБ и данни за:

1. лицата, на които е възложено управлението и представителството на клона, заедно с описание на отговорностите им;

2. организационната структура и адрес на клона;

3. документите съгласно чл. 25, ал. 5.

(4) В срок до един месец от получаване на уведомлението и всички документи по ал. 2 и 3, БНБ изпраща на компетентните органи на приемащата държава - членка информация относно наименованието и адреса на управление в Република България на платежната институция, както и информация по ал. 2, т. 2 и 3 и по ал. 3, като информира и платежната институция за изпратеното уведомление и вписва извършването на дейност в друга държава - членка чрез клон в регистъра по чл. 17.

(5) Ако платежна институция възнамерява да извършва дейност чрез представител в друга държава - членка, БНБ информира предварително компетентните органи на приемащата държава за намерението си да впише представителя в регистъра по чл. 17, и вписва представителя в регистъра след като обсъди становището на компетентните органи на приемащата държава.

(6) Ако БНБ бъде уведомена от компетентните органи на приемащата държава, че имат основателни причини да подозират, че платежна институция, лицензирана в Република България, ще използва клон или представител с цел изпиране на пари или финансиране на тероризма, или че използването на представител или учредяването на клон може да повиши риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма, тя може да откаже да регистрира клона или представителя или да заличи вече направената регистрация.

(7) Във връзка с осъществяване на надзорните си правомощия, БНБ си сътрудничи с компетентните органи на приемащата държава - членка, когато платежна институция, лицензирана в Република България, осъществява дейност чрез клон, представител или директно на територията на тази държава - членка.

(8) Българската народна банка обменя с компетентните органи на приемащата държава - членка информация и документи, необходими за осъществяването на надзор, включително информация относно нарушения и предполагаеми нарушения от страна на клон, представител или подизпълнител на лицензирана в Република България платежна институция, както и всяка друга съществена информация, поискана от компетентните органи на приемащата държава или предоставена им по инициатива на БНБ.

(9) Българската народна банка може да извършва проверки на място на лицензирана от нея платежна институция, осъществяваща дейност на територията на друга държава - членка след като уведоми предварително съответните компетентни органи на тази държава - членка. Българската народна банка може да делегира на компетентните органи на приемащата държава-членка да извършат проверка на място върху дейността на лицензирана от БНБ платежна институция, извършваща дейност на територията на тази държава - членка.

Извършване на дейност на територията на Република България от платежна институция, лицензирана в друга държава - членка

Чл. 30. (1) Платежна институция, лицензирана в друга държава - членка, може да извършва на територията на Република България чрез клон, представител или директно включените в лиценза ѝ платежни услуги, след като БНБ бъде уведомена за това от компетентния орган, издал лиценза.

(2) Българската народна банка си сътрудничи с компетентните органи на изпращащата държава - членка, когато лицензирана от тях платежна институция извършва дейност чрез клон, представител или директно на територията на Република България.

(3) Българската народна банка обменя с компетентните органи на изпращащата държава - членка информация и документи, необходими за осъществяването на надзор на лицензирана от тях платежна институция, включително информация относно нарушения или предполагаеми нарушения от страна на клон, представител или подизпълнител на такава институция, както и всяка друга съществена информация, поискана от компетентните органи на изпращащата държава - членка или предоставени им по инициатива на БНБ.

(4) Компетентните органи на държава - членка по произход могат, след предварително уведомление за това до БНБ, да извършат проверка на място на лицензирана от тях платежна институция, осъществяваща дейност на територията на Република България. Българската народна банка може при делегиране от компетентните органи на изпращащата държава - членка да извърши проверка на място в платежна институция, лицензирана в друга държава - членка и извършваща дейност на територията на Република България.

(5) Българската народна банка уведомява компетентните органи на изпращащата държавата, в която е лицензирана платежна институция, когато съществуват основателни причини да подозира, че тази платежна институция ще използва или използва клон или представител на територията на Република България с цел изпиране на пари или финансиране на тероризма, или че използването на такъв представител или учредяването на такъв клон може да повиши риска от изпиране на пари или финансиране на тероризма.

Г л а в а т р е т а

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ИНФОРМАЦИЯТА ПРИ ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПЛАТЕЖНИ УСЛУГИ

Раздел I Общи положения

Приложно поле

Чл. 31. (1) Разпоредбите на тази глава се прилагат за еднократни платежни операции, рамкови договори и платежни операции, предмет на тези договори.

(2) Изискванията на тази глава се прилагат, когато доставчикът на платежни услуги на платеца и/или доставчикът на платежни услуги на получателя, или единственият доставчик на платежни услуги по платежната операция, се намират на територията на Европейската общност.

(3) Когато ползвателят на платежна услуга не е потребител, страните по платежна операция могат да договорят, че в отношенията им няма да се прилагат изцяло или отчасти изискванията на тази глава.

Изключения от изискванията за информация за платежни инструменти и електронни пари на ниска стойност

Чл. 32. За платежни инструменти и електронни пари, които според рамковия договор се използват само за извършване на отделни платежни операции, които не надвишават 60 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, или които имат лимит на плащанията от 300 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, или на които се съхраняват средства, които в нито един момент не надхвърлят 300 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута може да се договори следното:

1. доставчикът на платежни услуги да няма задължение да предоставя информация по чл. 41, 42 и 45 и да предоставя на платеца само информация за основните характеристики на платежната услуга, включително информация относно начина, по който може да се използва платежния инструмент, отговорността, дължимите такси и други съществени обстоятелства, необходими за вземането на информирано решение, както и за мястото, където е осигурена на разположение всяка друга информация по чл. 41;

2. от доставчика на платежни услуги да не се изисква да предлага промени в условията на рамковия договор по начина и в сроковете, предвидени в чл. 43;

3. след изпълнение на платежната операция, доставчикът на платежни услуги да няма задължение да предоставя информация по чл. 46 и 47, като:

а) доставчикът на платежни услуги предоставя или осигурява на разположение само справка, позволяваща на ползвателя на платежни услуги да идентифицира платежната операция, нейната стойност и дължимите такси за нея и/или в случай на няколко платежни операции от един и същ вид, извършени към един и същ получател, само информация относно общия им размер и дължимите за тях такси;

б) доставчикът на платежни услуги не е задължен да предоставя или осигурява на разположение посочената в б. „а” информация, ако липсва техническа възможност за това. В този случай, доставчикът на платежни услуги осигурява на платеца възможност да проверява размера на наличните средства.

Такси за предоставяне на информация

Чл. 33. (1) Доставчикът на платежни услуги не може да начислява на ползвателите на платежни услуги такси за предоставяне на информация, изискуеми съгласно тази глава.

(2) Страните по договор за предоставяне на платежна услуга могат да договорят заплащането на такси за допълнителна информация или за предоставяне на информация на по-кратки от установените в този закон периоди, или за предоставяне на информация чрез средства за комуникация, различни от установените в рамковия договор по искане на ползвателя на платежна услуга. В тези случаи, доставчикът на платежни услуги може да начислява такси, които са адекватни и съответстващи на действителните му разходи.

Валута и обмяна на валута

Чл. 34. (1) Плащанията се извършват във валутата, уговорена между страните.

(2) Когато преди началото на платежна операция в търговски обект или от получателя се предлага услуга по обмяна на валута, лицето, предлагащо на платеща услугата по обмяна на валута му съобщава предварително всички такси и комисионни и обменния курс, които ще използва при обмяната на валута.

(3) Платецът приема услугата по обмяна на валута във връзка с платежна операция въз основа на информацията по ал. 2.

Информация относно таксите, дължими за ползване на платежни инструменти

Чл. 35. (1) Когато получателят на плащане по платежна операция, осъществена с определен платежен инструмент, изисква такса или предлага отстъпка за използването му, той информира платеща за това преди началото на платежната операция.

(2) Когато за използването на определен платежен инструмент доставчикът на платежни услуги или трето лице изисква такса, той информира ползвателя на платежни услуги за това преди началото на платежната операция.

Раздел II

Еднократни платежни операции

Приложно поле

Чл. 36. (1) Този раздел се прилага за еднократни платежни операции, които не са предмет на рамков договор.

(2) Когато платежно нареждане за еднократна платежна операция се предава посредством платежен инструмент, уреден с рамков договор, доставчикът на платежни услуги не е задължен да предоставя или да осигурява на разположение на ползвателя информация, която вече му е предоставена от друг доставчик на платежни услуги, както и информация, която ще му бъде предоставена в изпълнение на този рамков договор.

Предварителна информация

Чл. 37. (1) Преди ползвателят на платежни услуги да бъде обвързан с договор или предложение за извършване на еднократна платежна услуга, доставчикът на платежната услуга осигурява на разположение на ползвателя на платежни услуги по достъпен начин следната предварителна информация:

1. вида и характеристиките на информацията или уникален идентификатор или друга информация, която ще следва да бъде предоставена от ползвателя на платежни услуги, за да се осигури точното изпълнение на платежното нареждане;

2. максималният срок за изпълнение на предоставяната платежна услуга;

3. всички такси и комисионни, дължими от ползвателя на платежни услуги на доставчика на платежни услуги, и когато е приложимо - разбити по вид и стойност;

4. когато е приложимо, действащият или референтен обменен курс, който ще се използва при платежната операция;

5. при извършване на налични парични преводи срока, след който непотърсени от получателя средства ще бъдат върнати на платеца. Този срок не може да надвишава 7 дни от датата на нареждане на превода.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя във вид на ясен и разбираем текст и в достъпна форма на официалния език на държавата - членка, в която се предлага платежната услуга, или на всеки друг език, уговорен между страните.

(3) По искане на ползвателя на платежни услуги, доставчикът на платежни услуги му предоставя информацията по ал. 1 на хартиен или друг дълготраен носител.

(4) Ако по искане на ползвателя на платежни услуги, договорът за еднократна платежна услуга е сключен чрез средства за дистанционна комуникация и не е налице възможност доставчикът на платежни услуги да спази изискванията на ал. 1, доставчикът изпълнява задълженията си незабавно след изпълнението на платежната операция.

(5) Задълженията на доставчика на платежни услуги по ал. 1 могат да бъдат изпълнени чрез предоставяне на ползвателя на платежни услуги на проекта на договор за еднократна платежна услуга или на платежното нареждане, ако в тях се съдържа изцяло информацията по ал. 1 и са спазени изискванията по ал. 2.

(6) Когато е приложимо, с оглед спецификата на платежната операция, доставчикът на платежни услуги предоставя на ползвателя на платежни услуги по достъпен начин всяка друга информация по чл. 41, която е от значение за платежната операция.

Информация за платеца след получаване на платежното нареждане

Чл. 38. (1) Незабавно след получаване на платежното нареждане, доставчикът на платежни услуги на платеца предоставя или осигурява на разположение на платеца по достъпен начин следната информация:

1. регистрационният номер на платежната операция и когато е необходимо, информацията относно получателя;

2. стойността на платежната операция, изразена във валутата, в която е дадено платежното нареждане;

3. данни за размера на всички такси и комисионни, дължими от платеца във връзка с платежната операция, и когато е приложимо - разбити по вид и стойност;

4. когато е приложимо, обменният курс, използван от доставчика на платежни услуги при платежната операция, или данни за този курс, когато е различен от предварително оповестения по реда на чл. 37 и стойността на платежната операция след извършената обмяна на валута;

5. датата на получаване на платежното нареждане.

(2) Към информацията по ал. 1 се прилагат изискванията на чл. 37, ал. 2 и 3.

Информация за получателя след изпълнение на платежното нареждане

Чл. 39. (1) Незабавно след изпълнението на платежната операция, доставчикът на платежни услуги на получателя предоставя или осигурява на разположение на получателя по достъпен начин следната информация:

1. регистрационния номер на платежната операция и информацията относно платеца, както и всяка друга информация, придружаваща платежната операция;

2. стойността на платежната операция, изразена във валутата, в която средствата са предоставени на разположение на получателя;

3. данни за размера на всички такси и комисионни, дължими от получателя, във връзка с платежната операция, когато е приложимо разбити по вид и стойност;

4. когато е приложимо, обменният курс, използван при платежната операция от доставчика на платежни услуги на получателя, както и стойността на платежната операция преди обмяната на валута;

5. вальорът на заверяване на сметката на получателя.

(2) Към информацията по ал. 1 се прилагат изискванията на чл. 37, ал. 2 и 3.

Раздел III Рамкови договори

Приложно поле

Чл. 40. (1) Този раздел се прилага за платежни операции, които са предмет на рамков договор.

(2) Рамков договор е договор за платежни услуги, уреждащ бъдещото изпълнение на отделни или на поредица от платежни операции, който може да предвижда задълженията и условията за откриване и водене на платежна сметка и който съдържа най-малко предварителната информация по чл. 41.

Предварителна информация

Чл. 41. В достатъчен срок преди ползвателят на платежни услуги да бъде обвързан с рамков договор или с предложение за сключване на такъв договор, доставчикът на платежната услуга следва да предостави на ползвателя на платежна услуга на хартиен или друг дълготраен носител следната предварителна информация:

1. относно доставчика на платежни услуги:

а) наименование, седалище и адрес на управление на доставчика на платежни услуги и когато е приложимо - адрес на представителя или клона, установен в държавата - членка, в която се предлагат платежните услуги, както и всеки друг адрес, включително електронен адрес, необходим за връзка с доставчика на платежни услуги;

б) посочване на компетентния орган, отговорен за надзора спрямо доставчика на платежни услуги, на регистъра при компетентния орган, в който е вписан съответния доставчик на платежни услуги и на регистрационния му номер или друг равносвален начин за идентифицирането му (ЕИК).

2. относно платежните услуги:

а) описание на платежните услуги, които ще бъдат предоставяни;

б) вида и характеристиките на информацията или уникален идентификатор, които ще следва да бъдат предоставени от ползвателя на платежни услуги, за да се осигури точното изпълнение на платежно нареждане;

в) формата и редът за даване на съгласие за изпълнение на платежната операция и за оттеглянето на това съгласие;

г) данни по чл. 60 за момента на получаване на платежното нареждане, и за крайния срок за приемане на платежното нареждане, ако има такъв, определен от доставчика на платежни услуги;

д) максималният срок за изпълнение на предоставяните платежни услуги;

е) данни за възможността за уговаряне на лимити на плащанията при използване на платежни инструменти.

3. относно таксите, комисионните, лихвените проценти и обменните курсове във връзка с предоставяните платежни услуги:

а) всички такси и комисионни, дължими от ползвателя на платежна услуга на доставчика, и когато е приложимо - разбити по вид и стойност;

б) когато е приложимо, лихвения процент и обменния курс, които ще се прилагат, а ако ще се използва референтен лихвен процент или обменен курс – начинът на изчисляването им, както и съответната дата, индекс или база за определяне на такъв референтен лихвен процент или обменен курс;

в) ако бъде уговорено, незабавно прилагане на промените в референтния лихвен процент или обменен курс и данни за информационните изисквания относно промените, в съответствие с чл. 43.

4. относно реда за осъществяване на комуникация между страните по договора:

а) когато е приложимо, средствата за комуникация, включително техническите изисквания към оборудването на ползвателя на платежни услуги, уговорени между страните за предаване на информация или уведомления, съгласно този закон;

б) начинът и периодичността, с която изискуемата по закон информация, ще бъде предоставяна или оставяна на разположение на ползвателя на платежни услуги;

в) езикът или езиците, на които ще се сключи рамковия договор и ще се осъществява комуникация по време на действието на договора;

г) правото на ползвателя на платежни услуги да получи по всяко време условията на рамковия договор, в съответствие с чл. 42.

5. относно защитните мерки:

а) описание на действията, които следва да бъдат предприети от ползвателя на платежни услуги с цел запазване сигурността на определен платежен инструмент, както и процедурата за уведомяване на доставчика на платежни услуги в случаи на загуба, кражба, присвояване или неразрешена употреба на платежен инструмент, съгласно чл. 53, т. 2;

б) ако бъде уговорено – условията, при които доставчикът на платежни услуги има право да блокира определен платежен инструмент, съгласно чл. 52;

в) отговорността на платеца, с посочване на размера на сумата, съгласно чл. 58;

г) срока и начина, по който ползвателят на платежни услуги е задължен да уведоми доставчика на платежни услуги за всяка неразрешена или неточно изпълнена платежна операция, съгласно чл. 55, както отговорността на доставчика на платежни услуги за неразрешени платежни операции, съгласно чл. 57;

д) отговорност на доставчика на платежни услуги за изпълнението на платежните операции, съгласно чл. 68, чл. 69 и чл. 70, ал. 1;

е) условията за възстановяване на средства, в съответствие с чл. 59.

6. относно изменението и прекратяването на рамковия договор:

а) ако бъде уговорено - информация, че ползвателят на платежни услуги ще се счита за обвързан от промените в условията на рамковия договор, освен ако не уведоми доставчика на платежни услуги, че не приема тези промени преди датата, на която промените влизат в сила;

б) срок на договора;

в) посочване, че ползвателят на платежни услуги има право да прекрати рамковия договор и всякакви споразумения, свързани с него, съгласно чл. 44.

7. относно реда за правна защита:

а) посочване на предвижданото според договора приложимо право и/или компетентен съд;

б) посочване на извънсъдебни процедури за възражение и решаване на спорове, достъпни за ползвателя на платежни услуги.

Начин за предоставяне на информацията

Чл. 42. (1) Информацията по чл. 41 се предоставя във вид на разбираем текст и в достъпна форма на официалния език на държавата - членка, в която се предлага платежната услуга или на всеки друг език, уговорен между страните.

(2) Ако по искане на ползвателя на платежни услуги, рамковият договор е сключен, чрез средства за дистанционна комуникация и не е налице възможност доставчикът на платежни услуги да спази изискванията на чл. 41, доставчикът на платежни услуги изпълнява задълженията си незабавно след сключване на рамковия договор.

(3) Задълженията на доставчика на платежни услуги по чл. 41 могат да бъдат изпълнени чрез предоставяне на ползвателя на платежни услуги на проекта на рамков договор, ако в него се съдържа изцяло информацията по чл. 41 и са спазени изискванията по ал. 2.

(4) По време на действието на рамковия договор ползвателят на платежни услуги има право, по негово искане, да получи условията на рамковия договор, както и предварителната информация по чл. 41 на хартиен или друг дълготраен носител.

Промени в рамковия договор

Чл. 43. (1) Всички предвиждани промени в рамковия договор, отнасящи се до промени в предварителната информация по чл. 41, се предоставят предварително по начина посочен в чл. 42 от доставчика на платежни услуги на ползвателя на платежни услуги в срок не по-малко от 2 месеца преди датата, на която е предложено промените да влязат в сила.

(2) Когато е приложимо, заедно със уведомлението по ал. 1, доставчикът на платежни услуги информира ползвателя на платежни услуги, че счита, че последният е приел промените в условията на рамковия договор, освен ако не уведоми доставчика на платежни услуги, че не приема тези промени преди датата, на която промените влизат в сила. В тези случаи, доставчикът на платежни услуги следва да уведоми ползвателя на платежни услуги, че последният има право да прекрати незабавно рамковия договор преди датата, на която е предложено промените да влязат в сила, без да носи отговорност за разноси и обезщетения.

(3) Ако рамковият договор предвижда такава възможност, промените в лихвените проценти и обменните курсове могат да се прилагат незабавно и без предварително уведомление по ал. 1, ако тези промени са на база референтния лихвен процент или референтния обменен курс и възможността за незабавно прилагане на тези промени е посочена в предварителната информация по чл. 41.

(4) В случаите по ал. 3, ползвателят на платежни услуги трябва да бъде информиран за промените при първа възможност, като промените следва да му бъдат представени на хартиен или друг дълготраен носител, освен ако между страните по договора не бъде уговорен друг срок или начин, по който информацията следва да се предостави или осигури на разположение.

(5) Когато промените в лихвените проценти или обменните курсове са по-благоприятни за ползвателя на платежни услуги, те се прилагат без предварително уведомление.

(6) При изпълнението на платежни операции, доставчиците на платежни услуги прилагат и изчисляват промените в лихвения процент или обменния курс по обективен начин, който не накърнява правата на ползвателите на платежни услуги.

(7) Обхватът на предоставените платежни услуги може да се разширява по взаимно съгласие на страните, като срока по ал. 1 не се прилага.

Прекратяване

Чл. 44. (1) Ползвателят на платежни услуги може по всяко време да прекрати рамковия договор, освен ако страните по договора не са уговорили срок на предизвестие, който не може да е по-дълъг от 1 месец.

(2) При прекратяване на безсрочен рамков договор или на рамков договор, чийто срок е по-дълъг от 12 месеца, ползвателят на платежни услуги не може да бъде задължаван да заплаща такси или неустойки за прекратяването, ако са изтекли 12 месеца от сключването на

рамковия договор.

(3) Извън случаите по ал. 2, таксите или неустойките за прекратяване на рамков договор трябва да са подходящи и съобразени в действителните разходи на доставчика на платежни услуги.

(4) Ако е уговорено в рамковия договор, доставчикът на платежни услуги може да прекрати безсрочен рамков договор чрез предизвестие със срок най-малко 2 месеца. Предизвестieto се предоставя на ползвателя на платежни услуги на хартиен или друг дълготраен носител.

(5) При прекратяването на рамков договор, ползвателят на платежни услуги, заплаща периодично начисляваните по договора такси за платежни услуги пропорционално на изтеклия период на действие на договора. Ако такива такси са платени авансово, те се възстановяват пропорционално на срока на прекратяването.

(6) Алинеи 1 - 5 не се прилагат при прекратяване на рамков договор поради неизпълнение на задължение на една от страните.

Информация преди изпълнението на отделна платежна операция

Чл. 45. В случаите, когато платецът е поискал изпълнение на отделна платежна операция по рамков договор, доставчикът на платежни услуги при получаване на искане от платеца за тази платежна операция, му предоставя изрична информация за максималния срок за изпълнението ѝ и за таксите и комисионните, дължими от платеца, и когато е приложимо - разбивката им по вид и стойност.

Информация за платеца относно отделни платежни операции по рамков договор

Чл. 46. (1) След като сметката на платеца бъде задължена със сумата на отделна платежна операция по рамков договор или ако платецът не използва платежна сметка – след получаване на платежното нареждане, доставчикът на платежни услуги на платеца му предоставя незабавно на хартиен или друг дълготраен носител следната информация:

1. регистрационен номер на платежната операция и когато е необходимо информация относно получателя;

2. стойността на платежната операция, изразена във валутата, в която е задължена платежната сметка на платеца или във валутата, посочена в платежното нареждане;

3. данни за размера на всички такси и лихви, дължими от платеца, във връзка с платежната операция, разбити по вид и стойност;

4. обменният курс, използван от доставчика на платежни услуги по отношение на платежната операция и стойността на платежната операция след извършената обмяна на валута;

5. вальорът на задължаване на платежната сметка или датата на получаване на платежното нареждане.

(2) В рамковия договор може да бъде предвидено, че информацията по ал. 1 ще се предоставя или осигурява на разположение на ползвателя на платежни услуги поне веднъж месечно и по начин, който позволява на платеца да съхранява и възпроизвежда информацията в непроменен вид.

Информация за получателя относно отделни платежни операции по рамков договор

Чл. 47. (1) След изпълнението на отделна платежна операция по рамков договор, доставчикът на платежни услуги на получателя му предоставя своевременно на хартиен или друг дълготраен носител следната информация:

1. регистрационен номер и когато е необходимо информация относно платеца, както и всяка друга информация, придружаваща платежната операция;

2. стойността на платежната операция, изразена във валутата, в която е заверена платежната сметка на получателя;

3. данни за размера на всички такси и лихви, дължими от получателя, във връзка с платежната операция, разбити по вид и стойност;

4. обменният курс, използван при платежната операция от доставчика на платежни услуги на получателя и стойността на платежната операция преди обмяната на валута;

5. вальорът на заверяване на сметката на получателя.

(2) В рамковия договор може да бъде предвидено, че информацията по ал. 1 ще се предоставя или осигурява на разположение на получателя поне веднъж месечно и по уговорен начин, който позволява на получателя да съхранява и възпроизвежда информацията в непроменен вид.

Г л а в а ч е т в ъ р т а

ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ ПРИ ПРЕДОСТАВЯНЕТО И ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ПЛАТЕЖНИ УСЛУГИ

Раздел I Общи положения

Приложно поле

Чл. 48. (1) Изискванията на тази глава се прилагат когато доставчикът на платежни услуги на платеца и доставчикът на платежни услуги на получателя, или единственият доставчик на платежни услуги по платежната операция, се намират на територията на Европейската общност.

(2) Когато ползвателят на платежна услуга не е потребител, страните по платежната операция могат да договорят, че в отношенията им няма да се прилагат чл. 49, ал. 1, чл. 51, ал. 1, чл. 56, 58, 59, 62, 68, 69 и чл. 70 ал. 1, както и да договорят срок, различен от предвидения в чл. 55.

(3) Българската народна банка може да определя с наредба изисквания и процедури за изпълнение на платежни операции и използване на определени платежни инструменти.

Приложими такси

Чл. 49. (1) Доставчикът на платежни услуги не може да начислява на ползвателите на платежни услуги такси за изпълнение на неговите информационни задължения или за предприемане на коригиращи и предпазни мерки, освен когато в тази глава е предвидено друго. Ако се допуска начисляване на такси, те се договарят между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги и трябва да съответстват на действителните разходи на доставчика на платежни услуги.

(2) Получателят заплаща таксите, които се събират от неговия доставчик на платежни услуги, а платецът заплаща таксите, които се събират от неговия доставчик на платежни услуги, освен в случаите когато платежната операция изисква обмяна на валута.

(3) Доставчикът на платежни услуги не може да препятства получателя да изисква от платеца заплащането на такси или да му предлага отстъпка за използването на определен платежен инструмент.

(4) При платежни операции, извършвани чрез платежна карта или друг подобен инструмент, получателят не може да изисква от платеща заплащане на такси за използването на инструмента.

(5) Когато плащанията се извършват във валута, различна от валутата на държава - членка и ползвателят на платежна услуга не е потребител, страните по платежната операция могат да договорят заплащане на таксите по начин, различен от посочения в ал. 2.

Изключения за платежни инструменти и електронни пари на ниска стойност

Чл. 50. (1) За платежни инструменти и електронни пари, които според рамковия договор се използват само за извършване на отделни платежни операции, които не надвишават 60 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, или които имат лимит на плащанията от 300 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, или на които се съхраняват средства, които в нито един момент не надхвърлят 300 лева или тяхната равностойност в чуждестранна валута, доставчиците на платежни услуги могат да уговорят с ползвателите на платежни услуги:

а) членове 53, т. 2, чл. 54, ал. 1, т. 4 - 6 и чл. 58, ал. 3 и 4 да не се прилагат, ако платежният инструмент не позволява блокиране или предотвратяване на по-нататъшното му използване;

б) членове 56 и 57 и чл. 58, ал. 1 и 2 да не се прилагат, ако по причини, присъщи на платежния инструмент, доставчикът на платежни услуги не е в състояние да докаже, че платежната операция е била разрешена;

в) че доставчикът на платежни услуги няма да има задължение по чл. 61, ал. 1, 2 и 3 да предоставя уведомление за отказ за изпълнение на платежно нареждане, ако причините за този отказ са очевидни предвид конкретните обстоятелства;

г) че платещът няма да има право да отменя платежното нареждане, след като е предал платежното нареждане или след като е дал съгласието си за изпълнение на платежната операция на получателя;

д) да се прилагат различни срокове за изпълнение от установените в чл. 65, ал. 1 – 6.

(2) Членове 57 и 58 се прилагат също и за електронни пари, освен ако доставчикът на платежни услуги на платеща няма възможност да блокира платежната сметка или платежния инструмент.

Раздел II

Разрешаване на платежни операции

Съгласие и оттегляне на съгласието

Чл. 51. (1) Платежната операция е разрешена, ако платещът я е наредил или е дал съгласие за изпълнението ѝ. При липса на съгласие платежната операция е неразрешена.

(2) Разрешението от платеща се дава преди изпълнението на платежната операция или ако е уговорено между платеща и неговия доставчик на платежни услуги, след изпълнението на операцията.

(3) Съгласието за изпълнение на платежна операция или на поредица от платежни операции се дава по ред и начин, уговорен между платеща и неговия доставчик на платежни услуги.

(4) Наредането или съгласието на платеща за изпълнение на платежна операция може да бъде оттеглено от платеща по всяко време, но не по-късно от момента, в който платежната операция е станала неотменима, съгласно чл. 62.

(5) При оттегляне на съгласието за изпълнение на поредица от платежни операции всички бъдещи платежни операции се считат за неразрешени.

Ограничения при използване на платежен инструмент

Чл. 52. (1) В случаите, когато се дава съгласие чрез използване на конкретен платежен инструмент, платецът и неговият доставчик на платежни услуги могат да договорят лимити на платежните операции, изпълнени чрез платежния инструмент.

(2) Когато е уговорено в рамковия договор, доставчикът на платежни услуги има право да блокира използването на платежен инструмент по обективни причини, свързани със:

- а) сигурността на платежния инструмент;
- б) съмнение за неразрешена употреба на платежен инструмент;
- в) употреба на платежния инструмент с цел измама;
- г) при платежни инструменти с предоставяне на кредит – при значително нараснал риск платецът да не е в състояние да изпълни задължението си за плащане.

(3) В случаите по ал. 2, при възможност преди блокирането или най-късно непосредствено след това, доставчикът информира платеца за блокирането на платежния инструмент и за причините, наложили блокирането, освен ако даването на такава информация не е позволено поради съображения за сигурност или с оглед спазването на нормативни изисквания, пречатващи информирането на платеца.

(4) Доставчикът на платежни услуги деблокира платежния инструмент или го замества с нов платежен инструмент, след като причините за блокирането отпаднат.

Задължения за ползвателя на платежни услуги по отношение на платежните инструменти

Чл. 53. Ползвателят на платежни услуги, който има право да използва определен платежен инструмент, има следните задължения:

1. да използва платежния инструмент в съответствие с условията за неговото издаване и използване;
2. да уведомява незабавно след узнаването доставчика на платежни услуги или упълномощено от него лице за загубване, кражба, присвояване или неразрешена употреба на платежния инструмент;
3. веднага щом получи платежния инструмент, да предприеме всички разумни действия за запазване на неговите персонални защитни характеристики, включително да не записва каквато и да било информация за тези характеристики върху платежния инструмент и да не съхранява такава информация заедно с платежния инструмент..

Задължения на доставчика на платежни услуги по отношение на платежните инструменти

Чл. 54. (1) Доставчикът на платежни услуги, който издава платежен инструмент, има следните задължения:

1. да осигури недостъпност на персонализираните защитни характеристики на платежния инструмент за лица, различни от ползвателя на платежни услуги, който има право да използва платежния инструмент, без да се засягат задълженията на ползвателя на платежни услуги по чл. 53;
2. да не изпраща платежен инструмент, ако такъв не е поискан, освен в замяна на платежен инструмент, вече притежаван от ползвателя на платежни услуги;
3. да съхранява в 5-годишен срок информация, която позволява проследяване на операциите, извършвани с платежния инструмент;
4. да създаде необходимите технически и други условия за приемане на уведомление от ползвателя на платежни услуги по чл. 53, т. 2 по всяко време, а при искане за деблокиране по чл. 52, ал. 4 - в рамките на работното време;

5. при поискване, отправено от ползвателя на платежни услуги, в срок до 18 месеца, считано от датата на уведомлението по чл. 53, т. 2, да му предостави съответните доказателства, че ползвателят е направил такова уведомление;

6. след уведомление по чл. 53, т. 2, да предотвратява своевременно всяко използване на платежния инструмент.

(2) Доставчикът на платежни услуги носи риска от неправомерно използване при изпращането на платежен инструмент на платеца, както и при изпращането на персонални защитни характеристики на платежен инструмент.

Уведомяване за неразрешени или неточно изпълнени платежни операции

Чл. 55. (1) Доставчикът на платежни услуги коригира платежната операция, само ако ползвателят на платежни услуги го е уведомил без неоснователно забавяне след като е узнал за неразрешената или неточно изпълнена платежна операция, която поражда възможност за предявяване на правата му, включително по смисъла на чл. 68, 69 и чл. 70, ал. 1, но не по-късно от 13 месеца от датата на задължаване на сметката му.

(2) Счита се, че ползвателят на платежни услуги е узнал за неразрешената или неточно изпълнена платежна операция най-късно с получаване на информацията по чл. 38, ал. 1 или чл. 46, ал. 1.

(3) Срокът по ал. 1 не се прилага, когато доставчикът на платежни услуги не е изпълнил задълженията си за предоставяне на информация за платежната операция, съгласно глава трета.

Доказване на автентичността и точното изпълнение на платежна операция

Чл. 56. (1) Когато ползвателят на платежна услуга твърди, че не е разрешавал изпълнението на платежна операция или че е налице неточно изпълнена платежна операция, доставчикът на платежна услуги носи доказателствената тежест при установяване автентичността на платежната операция, нейното точно регистриране, осчетоводяване, както и за това, че операцията не е засегната от техническа повреда или друг недостатък.

(2) Установяване на автентичността е процедура, която позволява на доставчика на платежна услуга да провери правомерното използване на конкретен платежен инструмент, включително неговите персонализирани защитни характеристики. Използването на конкретен платежен инструмент се определя от правилата и процедурите на доставчика на платежни услуги по изпълнение на съответната платежна операция.

(3) Когато ползвателят на платежна услуга твърди, че не е разрешавал платежна операция, регистрираното от доставчика на платежни услуги използване на платежен инструмент не е достатъчно доказателство, че платежната операция е била разрешена от платеца или че платецът е действал чрез измама, или че умишлено или при груба небрежност не е изпълнил някое от задълженията си по чл. 53.

Отговорност на доставчика на платежни услуги за неразрешени платежни операции

Чл. 57. (1) В случай на неразрешена платежна операция, доставчикът на платежни услуги на платеца му възстановява незабавно стойността на неразрешената платежна операция, и когато е необходимо, възстановява платежната сметка на платеца в състоянието, в което същата би се намирала преди изпълнението на неразрешената платежна операция

(2) Възстановяването по ал. 1 се извършва незабавно след приключване на процедурата по чл. 56, но не по-късно от 3 седмици след получаване на уведомлението по чл. 55.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат и за електронни пари, освен ако доставчикът на платежни услуги на платеца няма възможност да блокира платежната сметка или платежния инструмент.

Отговорност на платеца за неразрешени платежни операции

Чл. 58. (1) Член 57 не се прилага и платецът понася загубите, свързани с всички неразрешени платежни операции, произтичащи от използване на изгубен, откраднат или незаконно присвоен платежен инструмент когато платецът не е успял да запази персонализираните защитни характеристики на инструмента, до максимален размер, договорен между доставчика на платежни услуги и ползвателя, но не повече от 300 лева..

(2) Платецът понася всички загуби, свързани с неразрешени платежни операции, ако ги е причинил чрез измама или с неизпълнението на едно или повече от задълженията му по чл. 53 умишлено или поради груба небрежност. В тези случаи платецът понася вредите, независимо от размера им.

(3) След уведомяване по реда на чл. 53, т. 2 платецът не понася никакви имуществени вреди, произтичащи от използване на изгубен, откраднат или незаконно присвоен платежен инструмент, с изключение на случаите, когато платецът е действал чрез измама.

(4) Ако доставчикът на платежни услуги не осигури подходящи начини за уведомление по всяко време за изгубен, откраднат или незаконно присвоен платежен инструмент, съгласно изискванията на чл. 54 ал. 1, т. 4, платецът не носи отговорност за имуществените вреди, произтичащи от използване на този платежен инструмент, с изключение на случаите, когато платецът е действал чрез измама.

(5) Алинеи 1 - 4 се прилагат и за електронни пари, освен ако доставчикът на платежни услуги на платеца няма възможност да блокира платежната сметка или да блокира платежния инструмент.

Възстановяване на средства по платежна операция, извършена по инициатива на или чрез получателя

Чл. 59. (1) Платецът има право да поиска от своя доставчик на платежни услуги възстановяване на цялата сума по вече изпълнена и разрешена платежна операция, ако тя е наредена от или чрез получателя и са спазени следните условия:

1. към момента на даване на разрешението за изпълнение на платежната операция, не е посочена нейната точна стойност и

2. стойността на платежната операция надвишава очакваната от платеца стойност, предвид неговите предходни разходи за подобни операции, условията на рамковия договор и други специфични за случая обстоятелства.

(2) Искането за възстановяване на средства по реда на ал. 1 се отправя от платеца в срок до 8 седмици от датата, на която е била задължена сметката му. По искане на доставчика на платежни услуги, платецът представя доказателства относно наличието на условията по ал. 1.

(3) Доставчикът на платежни услуги на платеца, в срок до 10 работни дни от получаване на искането, възстановява на платеца цялата сума на платежната операция или отказва възстановяване, като посочва основанията си за отказ и органите, пред които платецът може да направи възражение, ако не приема изложените основания за отказ. Когато платецът и неговият доставчик са се договорили по реда на ал. 5, доставчикът не може да откаже възстановяване на сумата.

(4) За целите на ал. 1, т. 2, платецът не може да се позовава на причини, свързани с извършена обмяна на валута, ако е приложен референтният обменен курс, уговорен с доставчика на платежни услуги.

(5) При директен дебит, платецът и неговият доставчик на платежни услуги могат да договорят в рамковия договор, че платецът ще има право на възстановяване на сумата по платежна операция от неговия доставчик на платежни услуги, дори и без да са спазени условията по ал. 1.

(6) В рамковия договор между платеща и неговия доставчик на платежни услуги може да бъде уговорено, че платещът няма да има право на възстановяване по ал. 1, ако е дал съгласието си за изпълнение на платежната операция директно на своя доставчик на платежни услуги и доставчикът на платежни услуги или получателят е предоставил или осигурил на разположение на платеща информация за предстояща платежна операция по договорен начин най-малко 4 седмици преди датата на изпълнение на платежната операция.

Раздел III

Изпълнение на платежни операции

Получаване на платежно нареждане

Чл. 60. (1) Моментът на получаване на платежното нареждане е моментът, в който доставчикът на платежни услуги получава платежното нареждане, предадено пряко от платеща или косвено от или чрез получателя по договорените между страните ред и начин за получаване на платежното нареждане.

(2) Когато моментът на получаване не е работен ден за доставчика на платежни услуги на платеща, платежното нареждане се счита за получено на следващия работен ден.

(3) Доставчикът на платежни услуги може да определи краен срок в рамките на работния ден, след който всяко платежно нареждане се счита за получено на следващия работен ден.

(4) Когато ползвателят на платежни услуги, който подава платежно нареждане и неговият доставчик се уговорят, че платежното нареждане следва да бъде изпълнено на определен ден или в деня, следващ изтичането на определен срок, или в деня, в който платещът предостави на своя доставчик на платежни услуги необходимите средства за изпълнение на нареждането, за момент на получаване на платежното нареждане се счита, уговорения ден, а ако този ден не е работен за доставчика на платежни услуги, следващия работен ден.

Отказ за изпълнение на платежно нареждане

Чл. 61. (1) Когато доставчикът на платежни услуги откаже изпълнението на платежно нареждане, отказът и, ако е възможно, причините за него и процедурата за поправяне на фактическите грешки довели до отказ, трябва да бъдат съобщени на ползвателя на платежни услуги, освен ако не е налице забрана за предоставяне на подобна информация съгласно друг акт на Европейската общност или българското законодателство.

(2) Доставчикът на платежни услуги предоставя или осигурява на разположение на ползвателя на платежни услуги уведомлението по ал. 1 своевременно и по договорен с ползвателя начин, в рамките на сроковете съгласно чл. 65.

(3) В рамковия договор може да бъде предвидена възможност доставчикът на платежни услуги да начисли такса за предоставяне на уведомление, ако отказът за изпълнение на платежно нареждане е обективно обоснован.

(4) Когато са налице всички предвидени в рамковия договор условия, доставчикът на платежни услуги на платеща няма право да откаже изпълнението на разрешено платежно нареждане, независимо от това дали е подадено от платеща или от или чрез получателя, освен ако за изпълнението на нареждането е налице ограничение съгласно нормативен акт.

(5) За целите на чл. 65, ал. 1-5, чл. 68, 69 и чл. 70, ал. 1, платежно нареждане, чието изпълнение е отказано, се счита за неполучено.

Неотменимост на платежното нареждане

Чл. 62. (1) Ползвателят на платежни услуги не може да отменя платежно нареждане след получаването му от доставчика на платежни услуги на платеца.

(2) Когато платежната операция се извършва по инициатива на или чрез получателя, платецът не може да отменя платежното нареждане след предаването му или след като е дал своето съгласие за изпълнение на платежната операция в ползва на получателя.

(3) В случаите по чл. 60, ал. 4, ползвателят на платежни услуги може да отмени платежно нареждане най-късно до края на работния ден, предхождащ уговорения ден

(4) При директен дебит и платецът може да отмени платежното нареждане най-късно до края на работния ден, предхождащ уговорения ден за задължаване на сметката му.

(5) След изтичането на сроковете по ал. 1 – 4, но не по-късно от заверяване сметката на получателя, платежното нареждане може да бъде отменено само при постигане на съгласие за това между ползвателя на платежни услуги и неговия доставчик, като в случаите по ал. 2 и 4 се изисква и съгласие на получателя.

(6) Доставчикът на платежни услуги има право да начисли такса за отмяна на платежното нареждане, ако такава възможност е предвидена в рамковия договор.

Преведени и получени суми по платежното нареждане

Чл. 63. (1) Доставчикът на платежни услуги на платеца, доставчикът на платежни услуги на получателя и всички посредници на доставчиците на платежни услуги са длъжни да преведат в пълен размер сумата по платежната операция без да удържат такси от нея.

(2) Не се допускат частични преводи по отделни платежни нареждания или искания за директен дебит.

(3) Получателят и неговият доставчик на платежни услуги могат да договорят, че доставчикът на платежни услуги има право да удържи таксите си от преведената сума, преди да завери сметката на получателя. В предоставената на получателя информация стойността на платежната операция се посочва отделно от размера на таксите, които ще бъдат удържани от нея.

(4) В случай на удържане на такси, различни от посочените в ал. 3, доставчикът на платежни услуги на платеца осигурява получаването от получателя на цялата сума по платежната операция, а ако платежната операция е извършена по инициатива на или чрез получателя, неговият доставчик на платежни услуги осигурява получаването от получателя на цялата сума по платежната операция.

Раздел IV

Срок за изпълнение и вальор

Срок за изпълнение на платежни операции в лева, евро и платежни операции свързани с еднократна обмяна на валута между лева и евро

Чл. 64. (1) Сроковете за изпълнение на платежни операции по настоящия член се прилагат за:

1. платежни операции в лева;
2. платежни операции в евро;
3. платежни операции свързани с еднократна обмяна на валута между лева и евро, при условие, че обмяната се извършва в Република България, както и в случаи на презгранични платежни операции, когато платежната операция се извършва в евро.

(2) Доставчикът на платежни услуги на платеца е длъжен да осигури заверяването на платежната сметка на доставчика на платежни услуги на получателя със сумата на платежната операция най-късно до края на следващия работен след момента на получаване на платежното нареждане. Този срок може да се удължава с още 1 работен ден при инициране на платежни операции на хартиен носител.

(3) При изпълнение на платежни операции в лева между доставчиците на платежни услуги, участващи в платежна система по чл. 103 или в платежна система по чл. 107, ал. 4, доставчикът на платежни услуги на платеца осигурява заверяването на платежната сметка на доставчика на платежни услуги на получателя в същия работен ден, в който е получено платежното нареждане.

(4) Доставчикът на платежни услуги по ал. 3 информира ползвателя за работното време, в което се приемат платежни нареждания за изпълнение през същия работен ден.

(5) Доставчикът на платежни услуги на получателя определя вальора на заверяване и осигурява на разположение по платежната сметка на получателя сумата по платежната операция след получаване на средствата от съответния доставчик на платежни услуги съгласно чл. 66.

(6) Доставчикът на платежни услуги на получателя предава на доставчика на платежни услуги на платеца платежното нареждане, дадено от или чрез получателя в рамките на предвидените между получателя и неговия доставчик срокове, така че да има възможност за сетълмент на уговорената дата.

(7) Когато получателят няма платежна сметка при доставчика на платежни услуги, средствата се осигуряват в сроковете по ал. 2 - 6 на разположение на получателя от доставчика на платежни услуги, който получава средствата за получателя.

(8) Когато пари в наличност са внесени от потребител по платежна сметка при доставчика на платежни услуги във валутата, в която е открита съответната платежна сметка, доставчикът на платежни услуги осигурява на разположение сумата и определя вальора на заверяване незабавно след момента на получаване на средствата. Когато ползвателят на платежни услуги не е потребител, сумата се осигурява на разположение и вальорът се определя най-късно на следващия работен ден след получаване на средствата.

Срок за изпълнение на платежни операции в друга валута

Чл. 65. (1) При платежни операции, различни от посочените в чл. 64, ал. 1, се прилагат сроковете по чл. 64, освен ако не е договорено друго между ползвателя на платежни услуги и неговия доставчик.

(2) При платежни платежни операции в рамките на Европейската общност, договорените срокове по ал. 1 не могат да надвишават 4 работни дни след момента на получаване на платежното нареждане.

Вальор на заверяване и вальор на задължаване на платежната сметка

Чл. 66. (1) Вальорът на заверяване на платежната сметка на получателя е не по-късно от работния ден, в който сметката на доставчика на платежни услуги на получателя е заверена със сумата по платежната операция.

(2) Доставчикът на платежни услуги на получателя осигурява на разположение на получателя сумата по платежната операция незабавно след като сметката на доставчика на платежни услуги на получателя е заверена с тази сума.

(3) Вальорът на задължаване на платежната сметка на платеца е не по-рано от момента, в който тази платежна сметка се задължава със сумата по платежната операция.

Раздел V Отговорност

Неточен уникален идентификатор

Чл. 67. (1) Когато платежно нареждане е изпълнено в съответствие с посочения в него уникален идентификатор, нареждането се счита за точно изпълнено по отношение на получателя, посочен с уникалния идентификатор.

(2) Доставчикът на платежни услуги не носи отговорност за неизпълнението или неточното изпълнение на платежна операция при неточност на посочения от ползвателя на платежни услуги уникален идентификатор.

(3) При неизпълнение на платежна операция поради посочване на несъществуващ уникален идентификатор, доставчикът на платежни услуги на наредителя възстановява сумата по платежната сметка на наредителя на следващия работен ден.

(4) В случаите по ал. 2 и 3, доставчикът на платежни услуги е длъжен в рамките на дължимата грижа да положи усилия за възстановяване на сумата по платежната операция. Когато е уговорено в рамковия договор, доставчикът на платежни услуги може да начисли такса за това възстановяване.

(5) При предоставяне на допълнителна информация относно платежната операция, освен посочената в чл. 37, ал. 1, т. 1 и чл. 41, т. 2, б. „б”, доставчикът на платежни услуги носи отговорност за изпълнението на платежната операция само в съответствие с уникалния идентификатор, предоставен от ползвателя на платежни услуги.

Неизпълнение и неточно изпълнение на платежни операции при плащания, наредени от платеца

Чл. 68. (1) Когато платежно нареждане е подадено от платеца, доставчикът на платежни услуги на платеца носи отговорност пред платеца за точното изпълнение на платежната операция, освен ако докаже пред платеца или пред доставчика на платежни услуги на получателя, че доставчикът на платежни услуги на получателя е получил сумата по платежната операция в срока по чл. 64, ал. 2, като в този случай доставчикът на платежни услуги на получателя носи отговорност пред получателя за точното изпълнение на платежната операция.

(2) Когато доставчикът на платежни услуги на платеца носи отговорност по ал. 1, той своевременно възстановява на платеца сумата на неизпълнената или неточно изпълнена платежна операция и, когато е приложимо, възстановява задължената платежна сметка в състоянието, в което същата би се намирала в отсъствие на неточно изпълнената платежна операция.

(3) Когато доставчикът на платежни услуги на получателя носи отговорност по ал. 1, той незабавно осигурява на разположение на получателя сумата по платежната операция и, когато е приложимо, заверява платежната сметка на получателя със съответната сума.

(4) В случай на неизпълнена или неточно изпълнена платежна операция, наредена от платеца, неговият доставчик на платежни услуги, при поискване, предприема действия в рамките на дължимата грижа за проследяване на платежната операция и уведомява платеца за резултата.

Неизпълнение и неточно изпълнение на платежни операции при плащания, наредени от получателя

Чл. 69. (1) Когато платежно нареждане е подадено от или чрез получателя, доставчикът на платежни услуги на получателя носи отговорност пред получателя за точното предаване на платежното нареждане на доставчика на платежни услуги на платеца в съответствие с чл. 64, ал. 6. Когато доставчикът на платежни услуги на получателя носи

отговорност по настоящата алинея, той незабавно предава съответното платежно нареждане на доставчика на платежни услуги на платеща.

(2) Доставчикът на платежни услуги на получателя носи отговорност пред получателя за изпълнението на платежната операция в съответствие с чл. 66 и осигурява на разположение на получателя сумата по платежната операция незабавно след заверяването на сметката на доставчика на платежни услуги на получателя с тази сума.

(3) В случай на неизпълнена или неточно изпълнена платежна операция, за която доставчикът на платежни услуги на получателя не носи отговорност по ал. 1 и 2, доставчикът на платежни услуги на платеща носи отговорност пред платеща и възстановява на платеща, без неоснователно забавяне, сумата на неизпълнената или неточно изпълнена платежна операция, както и сумите, необходими за привеждане на платежната сметка в състоянието, в което би се намирала в отсъствие на неточно изпълнената платежна операция.

(4) В случай на неизпълнена или неточно изпълнена платежна операция, наредена от получателя, неговият доставчик на платежни услуги, при поискване, предприема действия в рамките на дължимата грижа за проследяване на платежната операция и уведомява получателя за резултата.

Отговорност за възстановяване на такси и лихви

Чл. 70. (1) Доставчиците на платежни услуги носят отговорност пред съответните ползватели за възстановяване на всички платени от тях такси, както и за възстановяване на всички лихви, начислени на ползвателите, в следствие на неизпълнението или неточното изпълнение на платежната операция.

(2) Ползвателите на платежни услуги имат право и на обезщетение до пълния размер на претърпените от тях вреди, съгласно приложимото право към договора с доставчика на платежни услуги.

Право на регресен иск

Чл. 71. Когато доставчикът на платежни услуги носи отговорност съгласно този закон, поради действията на друг доставчик на платежни услуги или на посредник, доставчикът на платежни услуги или посредникът, който е станал причина за неизпълнение или неточно изпълнение на платежна операция, заплаща на понеслия отговорността доставчик на платежни услуги обезщетение за всички претърпени вреди, както и всяко друго допълнително обезщетение, уговорено в споразуменията между доставчиците на платежни услуги и/или с посредниците, според приложимото към тези споразумения право.

Коригиране на грешки

Чл. 72. (1) Когато доставчикът на платежни услуги на платеща носи отговорност пред платеща за неточно изпълнена платежна операция, при която средствата погрешно са постъпили по чужда сметката, доставчикът на платежни услуги на платеща има право да поиска от доставчика на платежни услуги на получателя извършване на служебен коригиращ превод от сметката на получателя, по която погрешно са постъпили средствата в срок до 5 работни дни от датата, на която доставчикът на платежни услуги на платеща е възстановил сумата на неточно изпълнената платежна операция по сметката на платеща, но не по-късно от 1 месец след като е бил уведомен от платеща или по друг начин за неточно изпълнената платежна операция.

(2) Доставчика на платежни услуги на получателя на неточно изпълнената платежна операция в срок до 5 работни дни от получаване на искането по ал.1 извършва коригиращ превод от сметката на получателя по сметка на доставчика на платежни услуги на платеща.

(3) В случаите, когато в реда и сроковете по ал. 1 и 2 не бъде извършен служебен коригиращ превод, отношенията между страните се уреждат по общия ред.

Освобождаване от отговорност

Чл. 73. Отговорността, предвидена в тази глава, не се носи в случаите на извънредни и непредвидени обстоятелства извън контрола на страната, позоваваща се на съществуването на такива обстоятелства, последиците от които неизбежно биха настъпили, въпреки положените усилия за тяхното предотвратяване, както и в случаите, когато доставчикът на платежни услуги е действал в изпълнение на нормативно установено задължение, според общностното право или правото на държава - членка.

Г л а в а п е т а

ЕЛЕКТРОННИ ПАРИ

Общи положения

Чл. 74. (1) Електронни пари могат да издават само банки и дружества за електронни пари, лицензирани от БНБ по реда на Закона за кредитните институции.

(2) Електронните пари са парична стойност в електронна форма, която представлява вземане към издателя, съхранена е върху инструмент за електронни пари и се приема като средство за разплащане и от лица, различни от издателя.

(3) Електронни пари могат да се издават само след предварително получаване на средства в размер не по-малък от паричната равностойност на издадените електронни пари. Получаването на средства срещу издаване на електронни пари не представлява привличане на влогове или други възстановими средства, ако получените средства бъдат незабавно обменени за електронни пари.

Договор за издаване на електронни пари

Чл. 75. (1) Въз основа на писмен договор за издаване на електронни пари издателят емитира срещу заплащане на определена парична сума електронни пари, които дават възможност на техния държател да извършва плащания до размера на покритието на издадените електронни пари, като за тази услуга държателят заплаща на издателя възнаграждение.

(2) Покритие на издадените електронни пари е размерът на получената за тяхното издаване парична сума, намалена с размера на извършените плащания и начисленото възнаграждение.

(3) Отношенията между издателя на електронни пари и техния държател се уреждат от правилата на договора за поръчка, освен ако този закон не предвижда друго.

Обмен и съхраняване на електронни пари

Чл. 76. Издателят отговаря за точния обмен на средства срещу електронни пари, както и за сигурното съхраняване на електронните пари.

Обратно изкупуване на електронни пари

Чл. 77. (1) През периода на валидност на инструмент за електронни пари издателят е длъжен при поискване от оправомощения държател да изкупува обратно електронните пари срещу пари в наличност или чрез безналичен превод по сметка. При изкупуването издателят на електронни пари няма право да начислява други разходи освен тези, пряко свързани с превода по банковата сметка на държателя.

(2) Издателят следва да изпълни искането за изплащане на покритието на издадените електронни пари в срок не по-дълъг от 8 дни след неговото получаване.

(3) Задълженията по ал. 1 и 2 не могат да бъдат изключвани или ограничавани по договорен път.

(4) Издателят може да определи минимален размер за обратното изкупуване на електронни пари по ал. 1, който при индивидуални операции не може да надхвърля 20 лева.

Отговорност на издателя на електронни пари

Чл. 78. (1) Издателят на електронни пари отговаря спрямо държателя за всички вреди, произтичащи от изгубен размер на покритието и неточно изпълнение на плащане, дори ако причина за това е повреда на инструмента, върху който са съхранени електронните пари, или повредено оборудване, което не се намира под директен или изключителен контрол на издателя на електронните пари, ако използването на такъв инструмент или оборудване е било одобрено от издателя.

(2) Издателят на електронни пари може да бъде освободен от отговорността по ал. 1, ако докаже, че загубата на покритие или неточното изпълнение на плащането е било причинено от повреда, дължаща се на умисъл или груба небрежност на държателя.

Г л а в а ш е с т а

ПЛАТЕЖНИ СИСТЕМИ

Раздел I

Изисквания към дейността на платежните системи

Платежна система

Чл. 79. (1) Платежна система е система за прехвърляне на средства, функционираща въз основа на формални и стандартизирани процедури и общи правила за обработка, клиринг и/или сетълмент на платежни операции.

(2) Платежната система се обслужва от оператор на платежна система. Когато участниците в платежната система са повече от един, операторът се определя със споразумение за платежна система, сключено между тях.

Оператори на платежни системи

Чл. 80. (1) Оператор на платежна система, която оперира в лева, се лицензира по реда на раздел III от тази глава, с изключение на платежни системи по чл. 86, т. 3.

(2) За одиторите на оператор на платежна система по ал.1, се прилагат съответно чл. 23 и 24 от този закон.

Регистър на операторите на платежни системи

Чл. 81. (1) Българската народна банка води регистър на операторите на платежни системи по чл. 80, ал.1.

(2) Регистърът на операторите на платежни системи е публичен и съдържа:

1. номера на издадения от БНБ лиценз;
2. наименованието и единния идентификационен код на оператора;
3. наименованието и вида на оперираната платежна система;
4. отнемането, преустановяването действието на издадения лиценз за платежна система или прекратяването на дейността като оператор на платежната система.

(3) Операторите на платежни системи не могат да започнат дейност преди вписването им в регистъра.

(4) Регистърът е достъпен по електронен път и се актуализира редовно.

Сетълмент

Чл. 82. (1) Сетълментът е прехвърляне на парични средства по сетълмент-сметки с цел изпълнение на нареждания за превод между участници в платежната система.

(2) Сетълмент-сметка е сметка при агент по сетълмента, използвана за съхраняване на парични средства и за разплащане по сделки между участници в системата.

(3) Агент по сетълмента може да бъде само централна банка или банка по смисъла на чл. 2, ал. 5 от Закона за кредитните институции.

(4) Агентът по сетълмента трябва да осигури надеждни и ефективни административни и счетоводни процедури, съответстващи на характеристиките на системата и обема на извършваните през нея операции.

(5) Агентът по сетълмента може да предоставя кредити на участниците в системата за целите на сетълмента. Тези кредити трябва да са краткосрочни и напълно обезпечени с бързо ликвидни активи.

(6) Когато агент по сетълмента е банка, тя предоставя в БНБ информация за условията за предоставяне на обезпечения по кредитите по ал. 5.

(7) Българската народна банка може да определя допълнителни изисквания за ликвидност към банките- агенти по сетълмента.

Неотменимост на нареждане за превод

Чл. 83. Участник в платежната система или трето лице не може да отмени приетото от системата нареждане за превод след определения в правилата на системата момент на приемане на нареждането.

Съхраняване на нареждания към платежната система

Чл. 84. Участниците в платежната система и операторът на платежната система съхраняват нарежданията към платежната система за срок най-малко 5 години считано от датата на тяхното подаване.

Достъп до платежни системи

Чл. 85. (1) Правилата за достъп до платежни системи на лицензираните доставчици на платежни услуги - юридически лица, трябва да бъдат обективни, недискриминационни и съразмерни, като не ограничават достъпа повече от необходимото за защита срещу специфични видове риск, като сетълмент риск, операционен риск и бизнес риск и за защита на финансовата и функционалната стабилност на платежната система.

(2) Операторите на платежни системи не могат да налагат на доставчици на платежни услуги, на ползватели на платежни услуги или на други системи следните изисквания:

1. ограничителни правила относно ефективно участие в други платежни системи;

2. правила, които налагат дискриминация между лицензирани доставчици на платежни услуги по отношение на правата, задълженията и привилегиите на участниците, или

3. ограничения, основани на правния статус на доставчиците на платежни услуги.

Ограничения за достъпа до платежни системи

Чл. 86. Член 85 не се прилага спрямо:

1. платежни системи, осигуряващи окончателност на сетълмента;
2. платежни системи, съставени изключително от доставчици на платежни услуги, принадлежащи към група, съставена от лица, свързани чрез капиталово участие между тях, при което едно от лицата упражнява контрол по смисъла на § 1, ал. 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции, спрямо останалите лица в групата; или
3. платежни системи, при които единствен доставчик на платежни услуги:
 - а) действа или може да действа в качеството на доставчик на платежни услуги както на платеща, така и на получателя, и носи изключителна отговорност за управлението на системата, и
 - б) дава одобрение за участието в системата на други доставчици на платежни услуги, като последните нямат право да договарят помежду си такси, свързани с платежната система, въпреки че могат да определят собствените си тарифи по отношение на платци и получатели.

Правила на платежната система

Чл. 87. (1) Правилата на всяка платежна система представляват неразделна част от споразумението за съответната система.

(2) Правилата на платежната система съдържат най-малко:

1. оператора на платежната система;
 2. агента по сетълмента и начина за осигуряване на неотменимост на нарежданията за превод;
 3. участниците в платежната система;
 4. изискванията към реда, начина и формата на платежните нареждания, подавани от ползвателя на платежни услуги към участниците в системата;
 5. правилата за достъп и условията за участие в платежната система;
 6. условията за напускане или изключване на участник от платежната система;
 7. правата и задълженията на участниците и на оператора на платежната система;
 8. начина на подаване на нареждания за превод, тяхната форма и структура;
 9. начина на подаване, формата и структурата на информацията за операциите по сетълмент-сметките;
 10. принципа на опериране на платежната система и метода за сетълмент на насрещни вземания и задължения на участниците;
 11. момента на приемане на нареждане за превод от платежната система, както и времеви период, в който платежната система приема нареждания;
 12. момента на неотменимост на нареждане за превод, прието от платежната система;
 13. начина за осигуряване на средствата за сетълмент на нарежданията за превод, подадени към платежната система;
 14. валутата или валутите, в които платежната система оперира;
 15. наличието на потенциални финансови, оперативни и технически рискове за участниците, както и мерки за управление на тези рискове;
 16. тарифата на предлаганите услуги;
 17. правилата за управление на финансовите и операционни рискове;
 18. правилата и техническите способности за защита на информацията срещу неправомерен достъп или употреба;
 19. правилата за извънредни ситуации.
- (3) Българската народна банка може да конкретизира изискванията към правилата на платежните системи с наредба.

(4) Разпоредбите на споразумението и правилата на платежната система следва да осигуряват спазването на изискванията на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му. Операторът и участниците са длъжни да спазват правилата и споразумението за съответната платежна система.

Раздел II Окончателност на сетълмента

Общи положения

Чл. 88. (1) Платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента е система, която, освен на общите изисквания по този закон, отговаря едновременно и на следните условия:

1. представлява писмено споразумение между трима или повече участници, без да се брой възможното участие на агент по сетълмента, централен съконтрагент, клирингова къща или непряк участник;

2. участниците са избрали българското право да регулира споразумението за участие в системата;

3. правилата и процедурите на системата са съобразени с изискванията за окончателност на сетълмента по този раздел.

(2) Участниците могат да изберат българското право, само ако седалището и адресът на управление на поне един от тях се намира на територията на Република България.

(3) Правителството на Република България уведомява Европейската комисия за платежните системи по ал. 1, след като бъде извършена проверка за адекватността на техните правила и процедури с изискванията за окончателност на сетълмента.

Агент по сетълмента на платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента

Чл. 89. Агент по сетълмента на платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, осигуряващи окончателност на сетълмента и опериращи в лева, е БНБ, а когато платежната система оперира в друга валута - съответната централна банка, емитираща тази валута.

Участници в платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента

Чл. 90. (1) Участници в платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента, могат да бъдат само:

1. Българската народна банка, Европейската централна банка и централните банки на други държави;

2. агент по сетълмента;

3. централен съконтрагент;

4. клирингова къща;

5. лицензирани от БНБ кредитни институции и клонове на кредитни институции, осъществяващи дейност на територията на страната;

6. инвестиционни посредници по Закона за пазарите на финансови инструменти;

7. кредитни институции и инвестиционни посредници със седалище в трета държава.

(2) Един и същ участник може да действа като централен съконтрагент, агент по сетълмента или клирингова къща в системата или да осъществява част или всички от тези функции.

Оздравителни или прекратителни процедури спрямо участник в платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента

Чл. 91. (1) Оздравителни или прекратителни процедури спрямо участник в платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента, са предприетите спрямо банка мерки, посочени в чл. 133 от Закона за кредитните институции, както и всяка друга предвидена в законодателството мярка, прилагана от административен или съдебен орган спрямо участник в платежна система, включваща спиране или налагане на ограничения върху неговите сделки или плащания.

(2) Моментът на започване на оздравителната или прекратителна процедура е моментът, когато съответния съдебен или административен орган вземе решение за откриване на процедурата.

(3) При вземане на решение за откриване на оздравителна или прекратителна процедура спрямо участник в платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента, съответният съдебен или административен орган незабавно уведомява българското правителство, което уведомява останалите държави – членки.

(4) Започването на оздравителни или прекратителни процедури няма обратно действие и не може да доведе до преизчисляване на вземания и задължения на участниците, произтичащи от или във връзка с тяхното участие в платежната система, преди момента на започване на процедурата, съгласно ал. 2.

(5) В случай на оздравителна или прекратителна процедура, открита срещу участник в платежната система, правата и задълженията, произтичащи от или във връзка с неговото участие, се определят от закона, регулиращ тази система.

Изпълнение на нареждания за преводи и нетиране в платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента

Чл. 92. (1) Нарезданията за превод и нетирането пораждаат правно действие дори в случай на оздравителни или прекратителни процедури спрямо участник в платежната система, осигуряваща окончателност на сетълмента и са задължителни за трети лица, при условие че нарежданията за превод са влезли в системата преди момента на започване на оздравителната или прекратителна процедура съгласно чл. 91, ал. 2.

(2) Когато нарежданията за превод са влезли в системата след момента на започване на оздравителната или на прекратителната процедура и се изпълняват в деня на откриване на такава процедура, те имат правно действие и са задължителни за трети лица, само ако след момента на сетълмента, агентът по сетълмента, централният съконтрагент или клиринговата къща могат да докажат, че не са знаели, нито са били длъжни да знаят за откриването на такава процедура към момента на извършване на сетълмента.

(3) Моментът на въвеждане на нареждането за превод в системата се определя от правилата на платежната система.

(4) Наличните по сетълмент-сметката на участник в платежна система парични суми могат да бъдат използвани за изпълнение на задълженията му в платежната система в деня на започване на оздравителната или прекратителна процедура спрямо участника.

(5) Не се прилагат при нетиране и не могат да доведат до отмяна на нетирането разпоредбите на действащото законодателство, свързани с обявяване за нищожни или унищожяеми на сделки и плащания, извършени преди момента на започване на оздравителните или прекратителни процедури.

Защита на обезпеченията

Чл. 93. (1) Правата на участник в платежната система, осигуряваща окончателност на сетълмента, върху предоставеното му обезпечение, както и правата на централните банки на държавите - членки или Европейската централна банка върху предоставеното им обезпечение, не могат да бъдат засегнати от оздравителни или прекратителни процедури спрямо предоставилия обезпечението участник или спрямо предоставилия обезпечението контрагент на централни банки на държавите - членки или на Европейската централна банка. Обезпечението може да бъде използвано за удовлетворяване на участника или централната банка, предоставили кредита.

(2) Алинея 1 се прилага само за кредити, предоставени на участник във връзка с изпълнение на задълженията му в рамките на платежната система.

(3) Обезпечение по смисъла на този член е всеки реализуем актив, учреден като залог, включително залог на парично вземане, сделка с уговорка за обратно изкупуване (репо сделка) или друго подобно споразумение, сключено с цел обезпечаване на права и задължения, свързани с платежната система или предоставени на централните банки на държавите - членки или на Европейската централна банка.

Раздел III

Лицензиране на оператор на платежна система

Заявление за издаване на лиценз

Чл. 94. (1) Дружество, което желае да получи лиценз за оператор на платежна система, която оперира в лева, подава до БНБ писмено заявление за издаване на лиценз.

(2) Документите, необходими за издаване на лиценз по ал. 1 се определят с наредба на БНБ.

(3) При подаване на заявление за издаване на лиценз, заявителят представя пред БНБ и писмена декларация, че подадена със заявлението информация и приложенията към заявлението документи са актуални, пълни и достоверни.

Условия за издаване на лиценз

Чл. 95. (1) За издаване на лиценз по чл. 94, ал. 1 трябва да са изпълнени едновременно следните условия спрямо заявителя:

1. да е регистриран или в процес на учредяване като акционерно дружество;
2. да има внесен капитал най-малко 5 млн. лева, от които поне 50 % да бъде внесен като парична вноска;
3. произходът на внесения в дружеството капитал или на средствата, с които са придобити акции при прехвърлянето им, да е прозрачен и законен;
4. вписаните в търговския регистър при Агенция по вписванията седалище и адрес на управление да съвпадат с мястото, където се извършва реално управлението на заявителя;
5. да прилага надеждни правила за управление на дейността по опериране на платежна система, които включват:
 - а) ясна организационна структура;
 - б) ясно определени, прозрачни и последователни правила за отговорност;
 - в) ефективни процедури за установяване, управление, контрол и докладване на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена платежната институция;
 - г) подходящи механизми за вътрешен контрол, включително надеждни и ефективни административни и счетоводни процедури.

6. да осигурява технически, организационни и функционални възможности за упражняване дейностите на системата, включително механизми и правила за сигурност и за управление на риска, съответстващи на обхвата на платежната система;

7. да представи стратегия и бизнес план за дейността си във връзка с оперирането на платежната система, които да са надлежно финансово осигурени и основани върху реалистични икономически прогнози;

8. управляващите и представляващи заявителя и членовете на неговите органи за управление и надзор, включително като представители на юридически лица, са лица, които притежават необходимата квалификация, професионален опит и добра репутация, изискванията за които са установени с наредба;

9. лицата, които пряко или косвено притежават квалифицирано дялово участие по смисъла на § 1, ал. 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции в капитала на заявителя, са доказали своята надеждност, с оглед необходимостта да се гарантира стабилно и разумно управление на оператора на платежна система;

10. не е установено, че наличието на тесни връзки по смисъла на §1, ал. 1, т. 10 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции между заявителя и други лица, може да възпрепятства ефективното упражняване на надзор;

11. да гарантира извършването на сетълмента на нарежданията, приемани от платежната система;

12. платежната система, участниците в нея, както и споразумението и правилата за функционирането ѝ, да отговарят на изискванията, съдържащи се в този закон и подзаконовите актове по прилагането му;

13. чрез дейността на платежната система да не се застрашава съвместимостта и единството на функциониране на платежните системи, както и стабилността и сигурността на финансовата система на страната.

(2) Без разрешение на БНБ операторът на платежна система, не може да извършва по занятие друга дейност освен оперирането на платежната система, за която е лицензиран.

Разглеждане на заявление за издаване на лиценз

Чл. 96. (1) Преди да издаде лиценз, БНБ извършва проучвания за съответствие на представените документи с условията за издаване на лиценз и за възможностите на заявителя да отговори на изискванията за извършване на дейността, за която желае да бъде лицензиран.

(2) В срок до 6 месеца от получаване на заявлението и всички необходими документи БНБ взема решение за издаване на лиценз или отказва издаването на лиценз.

Издаване на лиценз

Чл. 97. (1) Българската народна банка издава лиценза за оператор на платежна система, когато заявителят е представил всички изискуеми сведения и документи в съответствие с изискванията на този закон и нормативните актове по приложението му и ако по преценка на БНБ заявителят отговаря на условията за издаване на лиценз.

(2) Лицензът по ал. 1 се предоставя на оператор на платежна система за опериране на конкретна платежна система за неограничен срок и не може да се прехвърля на друго лице, както и да бъде обект на правоприемство.

(3) Агенцията по вписванията вписва в предмета на дейност оперирането на платежна система, като заявителят представи издадения от БНБ лиценз.

(4) Операторът на платежна система, е длъжен да отговаря на условията по чл. 95 през целия период на действие на издадения лиценз.

Започване на дейност

Чл. 98. (1) Лицата, получили лиценз за оператор на платежна система, могат да започнат да осъществяват дейност след като представят в БНБ документи и сведения, които удостоверяват, че притежават необходимата информационна, техническа, организационна и функционална готовност за започване на дейността, за която са лицензирани.

(2) След изпълнение на условията по ал. 1, БНБ вписва в регистъра по чл. 81 полученото лиценз лице и датата, от която ще започне извършване на дейността.

Промени след издаване на лиценз

Чл. 99. След получаването на лиценз, операторът на платежна система, уведомява незабавно БНБ, за всяка промяна в информацията и документите, представени във връзка с издаването на лиценза.

Отказ за издаване на лиценз

Чл. 100. (1) Българската народна банка отказва издаването на лиценз за оператор на платежна система, когато:

1. прецени, че заявителят не отговаря на което и да е от изискванията по чл. 95;
2. заявителят не е представил необходимите сведения и документи или представените документи съдържат непълна, противоречива или невярна информация.

(2) Отказът за издаване на лиценз се мотивира.

Отнемане на лиценз

Чл. 101. (1) Българската народна банка може да отнеме издадения лиценз на оператор на платежна система, когато:

1. платежната система не започне дейност в срок от 6 месеца от датата на издаване на лиценза;
2. дейността на платежната система е била прекъсната за срок, по-дълъг от 6 месеца;
3. в дейността на платежната система са констатирани сериозни нарушения;
4. лицензът е бил издаден въз основа на неверни сведения и документи;
5. платежната система е престанала да отговаря на условията за издаване на лиценза;
6. по преценка на БНБ платежната система би могла да застраши сигурността на изпълняваните, чрез нея платежни операции, обработка, клиринга или сетълмента на платежните операции;
7. операторът на платежната система заяви писмено пред БНБ, че желае да прекрати извършването на дейността, за която е лицензиран.

(2) Българската народна банка предприема подходящи мерки за оповестяване по подходящ начин пред обществеността на решението за отнемане на лиценза.

(3) В срок до 7 дни след вземане на решение за отнемане на лиценза на оператор на платежна система, БНБ отправя искане за заличаване на тази дейност от предмета на дейност на съответния търговец в търговския регистър.

Прекратяване на дейността

Чл. 102. (1) Оператор на платежна система съгласува с БНБ най-малко 1 месец предварително вземането на решения за доброволна ликвидация или за прекратяване на дейността си.

(2) Българската народна банка дава съгласие за вземане на решенията по ал. 1, след като операторът на платежна система удостовери, че е създал необходимата организация и план за прекратяване на дейността на оперираната от него платежна система, без да се застрашава финансовата стабилност на участниците в нея, и е осигурил цялостното и навременно приключване изпълнението на задълженията по извършваните чрез платежната система

платежни операции.

Раздел IV

Платежна система за брутен сетълмент в реално време

Общи положения

Чл. 103. (1) Българската народна банка изгражда и оперира платежна система за брутен сетълмент в реално време, наречена RINGS (Real-time Interbank Gross Settlement System).

(2) RINGS е платежна система, която извършва прехвърляне на парични средства между сетълмент-сметките на участниците в нея окончателно, индивидуално (трансакция по трансакция) и в реално време, след получаване от системата на нареждането за превод.

(3) Сетълментът в RINGS се извършва в лева.

(4) Правилата и процедурите за функционирането на RINGS и изискванията за участие в нея се определят от БНБ.

Участници в RINGS

Чл. 104. (1) Участници в RINGS са:

1. Българската народна банка;
2. лицензирани от БНБ банки и клонове на банки, осъществяващи дейност на територията на страната.

(2) Участници в RINGS могат да бъдат и банки от държави - членки.

(3) Участието в RINGS се осъществява чрез индивидуален код.

(4) Участниците в RINGS са длъжни да отговарят на изискванията за участие в системата.

(5) Когато БНБ установи, че участник в RINGS е престанал да отговаря на изискванията за участие в системата или не изпълнява своите задължения, БНБ може да ограничи неговото участие или да го изключи от платежната система.

Агент по сетълмента в RINGS

Чл. 105. (1) Агент по сетълмента в RINGS е БНБ.

(2) Българската народна банка води сетълмент-сметки за участниците в RINGS.

(3) Българската народна банка извършва сетълмент на нареждания за превод по сетълмент-сметките в съответствие с тяхната поредност и при условие, че съответният участник има достатъчно средства по своята сетълмент-сметка.

(4) Участниците в RINGS осигуряват наличието на достатъчно средства по своите сетълмент-сметки за извършване сетълмента на нарежданията за превод.

(5) В случай на недостиг на средства по сетълмент-сметката, БНБ може да предоставя кредит на участник, който кредит подлежи на връщане в същия или най-късно на следващия работен ден, когато е бил предоставен. Предоставянето на кредит от БНБ се осъществява съобразно изискванията на ЗБНБ.

(6) Когато БНБ е агент по сетълмента на системи за сетълмент на ценни книжа, сетълмент-сметки при БНБ могат да имат и други лица, участници в тези системи, извън тези по чл. 104, ал. 1. Тези сметки могат да се използват само за плащания по сделки с ценни книжа.

Плащания, извършвани задължително през RINGS

Чл. 106. През RINGS задължително се извършват следните плащания:

1. всички плащания, по които първоначалния инициатор и крайния получател имат сетълмент-сметки при БНБ;
2. плащания въз основа на заявки за сетълмент, изпратени от оператори на платежни системи и системи за сетълмент на ценни книжа, чиито агент по сетълмента е БНБ;
3. плащания на клиенти на банки за суми, равни на или над 100 000 лв.

Подаване на нареждания за превод и информация за тях

Чл. 107. (1) Участниците в RINGS подават до БНБ нареждания за превод чрез кредитен превод. Лицата по ал. 4 подават нареждания за превод до БНБ чрез заявка за сетълмент.

(2) Българската народна банка изпраща информация до съответните участници в RINGS за обработените от системата нареждания за превод.

(3) Българската народна банка не извършва сетълмент на нареждания за превод, които не отговарят на установените от нея изисквания.

(4) Нареждане за превод в RINGS могат да подават и оператори на други платежни системи и на системи за сетълмент на ценни книжа, когато БНБ е агент по сетълмента на тези системи.

Срокове за приемане и подаване на нареждания за превод

Чл. 108. (1) Участниците в RINGS могат да подават до БНБ нареждания за превод в съответствие с графика за работа на системата. Нареждания за превод, подадени след приключване на работното време на RINGS, се връщат от БНБ, без да бъде извършен сетълмент.

(2) Системата за брутен сетълмент в реално време не извършва сетълмент с дата, различна от посочената в нареждането за превод дата за сетълмент.

Ограничения при изпълнение на нарежданията за превод

Чл. 109. (1) Ако до момента на приключване на работното време на RINGS участник в нея не притежава достатъчно средства по своята сетълмент-сметка, БНБ отказва изпълнение на нарежданията за превод на този участник, без по тях да е извършен сетълмент. Информацията за тези нареждания се запазва в RINGS.

(2) В случаите на отказване изпълнението на нареждане за превод, участникът е длъжен в началото на следващия работен ден да отправи с текуща дата до съответните платежни системи по чл. 107, ал. 4 или до RINGS същото нареждане със същия регистрационен номер .

Гаранционна схема

Чл. 110. (1) За осигуряване на нормалното извършване на сетълмента БНБ може да създава механизми за осигуряване на достатъчна наличност по сетълмент-сметките, включително чрез създаване на гаранционни схеми със средства на участниците в RINGS и поставяне на изискване за задължителна минимална наличност по всяка сметка.

(2) Правилата за функциониране на гаранционната схема се определят с наредба.

Раздел V
TARGET 2

Чл. 111. (1) Българската народна банка може да бъде оператор на системен компонент към системата за сетълмент в евро „Трансевропейска автоматизирана система за брутен сетълмент на експресни преводи в реално време (TARGET 2)“.

(2) Участието в системата се осъществява, съобразно правилата на системата, приети от Европейската централна банка.

Глава седма

ПЛАТЕЖЕН НАДЗОР

Раздел I

Осъществяване на платежния надзор

Общи разпоредби

Чл. 112. (1) Платежният надзор се осъществява от БНБ.

(2) Обект на платежния надзор са:

1. платежните институции и другите доставчици на платежни услуги, по отношение на дейността им по предоставяне на платежни услуги;
2. операторите на платежни системи и участниците в тях;
3. операторите на системи за клиринг и сетълмент на ценни книжа при осъществяване на дейността им по извършване на платежни операции.

(3) Българската народна банка и оправомощените от нея лица не носят отговорност за вреди при упражняване на функциите си по платежен надзор, освен ако са действали умишлено.

(4) При упражняване на платежен надзор, оправомощените от БНБ лица са длъжни да не допускат възникване на конфликт на интереси при който надзорните им задължения влизат в противоречие с техните собствени интереси.

Събиране на информация за нуждите на платежния надзор

Чл. 113. Лицата, обект на платежен надзор, предоставят на БНБ за нуждите на платежния надзор и за статистически цели, информация и отчети за дейността си по ред, със съдържание и периодичност, определени с наредба.

Правомощия на БНБ

Чл. 114. Във връзка с осъществяването на платежния надзор, БНБ има право:

1. на свободен достъп чрез оправомощени служители в служебните помещения на лицата, обект на платежен надзор;
2. да изисква документи и да събират сведения във връзка с изпълнението на възложената задача;
3. да ползва външни независими експерти;
4. да извършва чрез оправомощени служители проверки на място на лицата, обект на платежен надзор, както и на техни представители, клонове и подизпълнители;
5. да присъства чрез оправомощени служители на заседанията на управителните и контролните органи на лицата, обект на платежен надзор, които могат да изразяват становища и препоръки, които се отразяват в протокола от заседанието.

Съдействие при упражняването на платежен надзор

Чл. 115. (1) Лицата, обект на платежен надзор, както и от клоновете, представителите и подизпълнителите на платежни институции, са длъжни да осигуряват необходимите документи, информация и съдействие, изисквани с оглед осъществяването на платежния надзор, както и да се въздържат от действия, които биха могли да попречат на неговото провеждане.

(2) За нуждите на платежния надзор, упражняван от БНБ, органите и институциите, осъществяващи публично-правни функции са длъжни да оказват съдействие и да предоставят на БНБ цялата поискана информация, с която разполагат.

(3) За нуждите на платежния надзор, БНБ може да изисква при необходимост информация и от други физически и юридически лица.

Задължение за конфиденциалност при упражняване на платежния надзор

Чл. 116. (1) Членовете на Управителния съвет на БНБ, служителите, експертите и другите лица, работещи за БНБ, са длъжни да пазят професионалната тайна, включително след прекратяване на отношенията им с БНБ.

(2) Професионална тайна е информацията, която БНБ придобива или създава за целите на платежния надзор или във връзка с него и чието разгласяване би увредило търговския интерес или престижа на лицата, които са обект на платежен надзор или техни акционери. Професионалната тайна не представлява служебна тайна по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(3) Не е професионална тайна информацията, която подлежи на публикуване или оповестяване съгласно нормативен акт.

(4) Лицата по ал. 1 могат да използват информацията, представляваща професионална тайна, единствено за целите и при изпълнение на служебните си задължения. Тази информация не може да се разгласява или предоставя на други лица или органи, освен посочените в чл. 117.

(5) Ограниченията по ал. 4 не се прилагат, ако информацията се предоставя в обобщен вид, така че да не могат да бъдат идентифицирани лицата, за които се отнася.

(6) Информация, получена от лице, задължено да я предоставя по този закон, може да му бъде предоставена обратно при поискване от негова страна.

Предоставяне на информация – професионална тайна

Чл. 117. (1) Лицата по чл. 116, ал. 1 могат да предоставят информация, представляваща професионална тайна, на следните органи във връзка с изпълнението на техните функции или задължения:

1. органите на съдебната власт - в случаите на образувано наказателно производство;
2. съда:
 - а) в случаите на обжалване на административен акт на БНБ, издаден по реда на този закон;
 - б) във връзка със съдебно дело, засягащо извършени надзорни действия;
 - в) в случаите на образувано производство по ликвидация или несъстоятелност на платежна институция, с изключение на информацията, която се отнася до трети лица, които желаят да придобият част или цялото предприятие на платежната институция в рамките на плана за оздравяването ѝ.
3. органите за финансов надзор в Република България и на Държавна агенция „Национална сигурност” в случаи и по ред, определени със съвместни инструкции или споразумения;
4. синдиците или ликвидаторите на платежна институция, както и на органите, които по закон осъществяват контрол върху платежна институция в производство по ликвидация или несъстоятелност;
5. одиторите на финансовите отчети на платежна институция, както и на лицата, които по закон осъществяват контрол върху одиторите на платежна институция;
6. органите на държави - членки, посочени в чл. 118;
7. органите на държави - членки, които участват в процедури по ликвидация или несъстоятелност на платежна институция или в други подобни процедури, както и на органите на държави - членки, които отговарят за контрола над платежна институция в производство по несъстоятелност, ликвидация или в други подобни процедури;
8. органите на други държави - членки, които отговарят за предвидените от закон одити на отчетите на платежни институции, както и на органите, които по закон осъществяват контрол върху одиторите на платежни институции.

(2) Органите по ал. 1 са длъжни да използват получената информация само за целите, за които им е предоставена, и да не я разпространяват и предоставят на трети лица освен при изпълнение на задължение, предвидено в закон.

(3) Органите по ал. 1, т. 3 - 8 могат да получават информация от БНБ, ако са обвързани от задължение за опазване на професионална тайна, аналогично на установеното в този закон.

(4) Разпоредбите на чл. 116 и на ал. 1-3 се прилагат съответно и за информацията, получена от БНБ в рамките на осъществяване на платежен надзор над лица, обекти на платежен надзор, които не са платежни институции.

Надзорно сътрудничество

Чл. 118. (1) При упражняване на надзорните функции БНБ си сътрудничи със съответните компетентни органи за надзор над платежни институции на държавите - членки и при необходимост, с Европейската централна банка и националните централни банки, с компетентните органи за надзор над другите доставчици на платежни услуги, както и със съответните компетентни органи за надзор на платежните системи и системите за сетълмент.

(2) Българската народна банка има право да обменя информация, необходима за платежния надзор, с органите по ал. 1, както и с други органи на държавите - членки, отговорни за спазване на законодателството в областта на защитата на личните данни и на предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

(3) Обменът на надзорна информация се извършва при спазване на изискванията относно професионалната тайна, включително като се гарантира защита на личните данни и на търговската тайна.

Предоставяне на информацията, получена от компетентните органи на държави - членки

Чл. 119. (1) Разпоредбите на чл. 116 се прилагат и за информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на държави - членки.

(2) Информацията, получена от БНБ от компетентните надзорни органи на други държави - членки, може да се предоставя по реда на този закон на органите по чл. 117 или на други лица и органи, ако е налице изрично писмено съгласие на компетентния надзорен орган на държавата - членка, от който е получена информацията, и при спазване на условията, при които е дадено това съгласие.

Раздел II

Надзор над платежни системи

Общи разпоредби

Чл. 120. Българската народна банка упражнява надзор за спазване изискванията на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му, спрямо операторите и участниците в платежни системи.

Надзорни мерки спрямо платежни системи

Чл. 121. (1) В случай че БНБ установи нарушения в дейността на платежна система, в зависимост от характера и тежестта на установените нарушения тя може да:

1. отправи писмено предупреждение и/или даде задължителни указания до оператор и/или участник в платежната система;

2. задължи оператор и/или участник в платежната система да преустанови и отстрани нарушенията в предварително определен срок;

3. разпореди на оператора на платежна система да изключи определен участник от платежната система, ако участникът не спазва установените с този закон изисквания или правилата на системата;

4. разпореди на участниците и оператора на платежна система промени в правилата й;

5. задължи оператора на платежната система да извърши за своя сметка извънреден вътрешен или външен одит на системата или на участници в нея;

6. наложи на оператора на платежна система временна или постоянна забрана за извършване на дейност от платежната система;

7. отнеме лиценз на оператора на платежна система, подлежаща на лицензиране.

(2) Мерките по ал. 1, т. 1 могат да се налагат и спрямо лица, които по договор осъществяват ръководни функции, както и спрямо лица, осъществяващи контрол по смисъла на § 1, ал. 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на Закона за кредитните институции върху оператор или участник в платежна система.

Раздел III

Надзор над доставчици на платежни услуги

Общи разпоредби

Чл. 122. (1) Българската народна банка упражнява надзор за спазване на изискванията на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му спрямо доставчиците на платежни услуги със седалище в Република България, както и спрямо клоновете и представителите на доставчици на платежни услуги със седалище в държава - членка, които извършват дейност на територията на Република България, като упражняват правото на установяване.

(2) Ако служебно или въз основа на възражение от ползвател на платежни услуги или друго заинтересовано лице, включително сдружение на потребители, БНБ установи, че доставчик на платежни услуги е допуснал нарушение на този закон или на подзаконовите актове по прилагането му, БНБ има право да приложи подходящи надзорни мерки и/или да наложи имуществени санкции, с цел преустановяване на нарушението.

(3) При подаване на възражение от ползвател на платежни услуги или друго заинтересовано лице, с отговора си БНБ информира подателя на възражението за възможността да отнесе спора за разглеждане от Помирителната комисия за платежни спорове.

Допълнителни изисквания при упражняване на надзор над платежни институции

Чл. 123. Надзорните правомощия на БНБ спрямо платежните институции се осъществяват в съответствие с рисковете, на които те са изложени или могат да бъдат изложени във връзка с дейността си, както и за поддържане на адекватен на рисковете собствен капитал.

Надзорни мерки спрямо доставчици на платежни услуги

Чл. 124. (1) В случай че БНБ установи нарушения в дейността на доставчик на платежни услуги по чл. 122, ал. 1, в зависимост от характера и тежестта на установените нарушения, тя може да:

1. отправи писмено предупреждение и/или даде задължителни указания на доставчика на платежни услуги;

2. задължи доставчика на платежни услуги да преустанови и/или отстрани нарушението в предварително определен срок;

3. изиска извършването на промени във вътрешните правила и процедури на доставчика на платежни услуги;

4. забрани извършването на дейност по предоставяне на някои или всички платежни услуги, докато не бъдат отстранени констатираните нарушения.

(2) Когато лица, лицензирани да извършват пощенски парични преводи по Закона за пощенските услуги, системно нарушават разпоредбите на този закон или на актовете по прилагането му, управителят на БНБ отправя мотивирано предложение до председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения за отнемане на лицензията им за извършване на пощенски парични преводи.

(3) Налагането на надзорни мерки не засяга възможността за налагане на мерки по други нормативни актове.

(4) По преценка на БНБ, налагането на надзорни мерки може да бъде направено обществено достояние.

Допълнителни надзорни мерки спрямо платежните институции

Чл. 125. (1) Освен мерките по чл. 124, в случай че БНБ установи нарушения в дейността на платежна институция тя може да:

1. задължи платежната институция да извърши за своя сметка извънреден одит;

2. наложи на платежната институция по-строги надзорни изисквания от установените за нея при нормалното ѝ функциониране;

3. ограничи дейността на платежната институция, като ѝ забрани да извършва определени сделки, дейности или операции;

4. ограничи обема на определен вид дейности, извършвани от платежната институция или да изисква увеличение на собствения капитал;

5. отнеме лиценза на платежната институция.

(2) Налагането на надзорни мерки не засяга възможността за налагане на мерки по други нормативни актове.

(3) По преценка на БНБ, налагането на надзорни мерки може да бъде направено обществено достояние.

Раздел III

Видове нарушения

Чл. 126. За нарушения по смисъла на чл. 121, ал. 1, чл. 124, ал. 1 и чл. 125, ал. 1 се смятат:

1. нарушение или заобикаляне на този закон или на друг нормативен акт, издаден по неговото прилагане;

2. неизпълнение на указания и разпореждания на БНБ;

3. възпрепятстване упражняването на платежен надзор и проверки на място;

4. непредоставяне на изискваната от БНБ информация;

5. неоказване на съдействие, когато такова е било поискано от проверяваното лице;

6. неспазване на условията за издаване на лиценза, когато лицето – обект на платежен надзор подлежи на лицензиране по реда на този закон;

7. застрашаване или засягане сигурността и финансовата стабилност на платежна система;

8. застрашаване или засягане сигурността и финансовата стабилност на платежна институция, включително поради извършвана от нея друга търговска дейност, несвързана с предоставянето на платежни услуги.

Г л а в а о с м а

ИЗВЪНСЪДЕБНО РАЗРЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ

Раздел I Вътрешни процедури

Възражения

Чл. 127. (1) Всеки доставчик на платежни услуги, в рамките на вътрешните си правила, предвижда процедура за подаване на възражения, решаване на спорове и определяне на обезщетения във връзка с предоставянето на платежни услуги.

(2) Доставчикът на платежни услуги е длъжен да се произнесе и да уведоми писмено клиента за решението си по всяко постъпило възражение в 7-дневен срок от подаването му.

(3) Ако доставчикът на платежни услуги не се произнесе в предвидения по ал. 2 срок, както и когато решението не удовлетворява клиента, спорът може да бъде отнесен за разглеждане от Помирителната комисия за платежни спорове. Доставчикът на платежни услуги информира ползвателя на платежни услуги за наличието на тази възможност.

Раздел II Помирителна комисия за платежни спорове

Статут

Чл. 128. (1) Помирителната комисия за платежни спорове към Комисията за защита на потребителите е помирителен орган за разрешаване на спорове между доставчици на платежни услуги и ползватели на платежни услуги.

(2) Помирителната комисия за платежни спорове, наричана по-нататък "комисията", е независима и към нея не могат да се отправят задължителни указания относно изпълнение на дейността ѝ.

Състав на Помирителната комисия за платежни спорове

Чл. 129. (1) Помирителната комисия за платежни спорове се състои от председател и заместник- председател, определени от управителя на БНБ и членове - лица, посочени в листи, утвърдени от представителна организация на банките и от Комисията за защита на потребителите. Във всяка листа следва да бъдат включени най-малко трима души, притежаващи необходимата квалификация. Те могат да бъдат отзовавани по всяко време

(2) Всяко помирително производство се разглежда в състав от трима души, състоящ се от председателя или заместник председателя на комисията и по един член от съответните листи. Членовете се определят от председателя на ротационен принцип, съгласно разпоредбите на Правилника на помирителната комисия.

(3) При невъзможност на някой от членовете да участва в отделно помирително производство, председателят на комисията определя друг член.

(4) Членовете на Комисията, председателя и заместник - председателя нямат право да разгласяват сведения, които са им станали известни във връзка с изпълнение на задълженията им.

(5) Ежегодно до 3 месеца след изтичане на календарната година, председателят на комисията изготвя отчет, който предоставя на БНБ и на организациите, утвърдили листите по ал. 1. При изготвяне на отчета се спазват изискванията на ал. 4.

Несъвместимост

Чл. 130. (1) Не може да участва в помирителното производство член на комисията, който:

1. е съпруг, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните по спора;

2. се намира с някоя от страните по спора в отношения, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност.

(2) Искането за отстраняване на член на комисията може да бъде направено от всяка от страните по помирителното производство.

(3) Член на комисията е длъжен да си направи отвод, ако са налице обстоятелствата по ал. 1.

(4) Членовете на комисията попълват декларация, че не са налице обстоятелствата по ал. 1, преди началото на помирителното производство.

Ред за подаване на възраженията

Чл. 131. (1) Възражението е писмено и съдържа изложение на фактите и искането. Към възражението се прилагат всички документи, необходими за изясняване предмета на спора.

(2) Подателят представя и декларация, че към момента на подаване на възражението не е отнесъл същия спор за разрешаване пред съд, арбитражен съд или друга помирителна институция, както и че не е сключил с противната страна спогодба. Подателят на възражението може да упълномощи свой представител, който да го представлява пред комисията.

(3) Ако липсват достатъчно документи или изложеното във възражението е непълно или неясно, комисията оставя възражението без движение, информира подателя за това и му дава срок от 10 работни дни за отстраняване на недостатъка.

(4) Полученото възражение се изпраща на засегнатите лица, които в срок до 10 работни дни трябва да представят становища и доказателства. По изключение срокът може да бъде удължен с 10 работни дни.

(5) След изтичане на срока по ал. 4 на подателя на възражението се предоставят получените становища и доказателства на противната страна и му се дава срок до 10 работни дни за допълнително становище и нови доказателства, ако ответната страна не желае да удовлетвори възражението му.

(6) Ако подателят на възражението представи допълнително становище и/или нови доказателства, комисията дава възможност на засегнатите лица да представят допълнително становище и нови доказателства.

Разглеждане на спора

Чл. 132. (1) В срок до един месец след изтичане на срока по чл. 131, ал. 5 комисията разглежда спора.

(2) Когато комисията смята, че е необходимо допълнително изясняване на обстоятелствата по спора, тя може да поиска от страните документи, информация или допълнителни доказателства. Комисията може да извършва и проверки на място във връзка с предмета на спора.

(3) Комисията може да разгледа спора в открито заседание, като разяснява на страните приложимите към спора нормативни разпоредби и ги приканва да се споразумеят.

Оставяне на възражението без разглеждане

Чл. 133. Комисията оставя без разглеждане възражението на подателя или прекратява помирителното производство, когато към момента на подаване на възражението по същия спор вече има заведено съдебно или арбитражно дело или спорът се разреши чрез спогодба.

Помирително предложение

Чл. 134. (1) След извършване на необходимите действия по изясняване на спора комисията изготвя писмено помирително предложение за неговото разрешаване.

(2) Помирителното предложение се приема с обикновено мнозинство от пълния числен състав на комисията. Въздържане при гласуване не се допуска.

(3) Помирителното предложение може да бъде прието от страните в срок 10 дни след получаването му, като приемането става чрез писмено известие до комисията. Приемането на предложението от двете страни има сила на спогодба между тях. Страните трябва да бъдат уведомени, че не са длъжни да приемат помирителното предложение.

(4) След изтичане на срока по ал. 3 комисията съобщава резултата на страните, след което прекратява помирителното производство.

Разходи за производството

Чл. 135. (1) Страните не заплащат такса за разглеждане на спора от комисията. Направените от страните разноски са за тяхна сметка. Всяка от страните може да предложи в помирителното предложение да бъде включена и уговорка за поемане на разноските.

(2) Разходите за възнаграждения на членовете на комисията се поемат от организациите, които са ги определили. Комисията за защита на потребителите осигурява персонал и подходящи условия за работа на Помирителната комисия за платежни спорове.

(3) Управителят на БНБ утвърждава правилник за дейността на комисията.

Сътрудничество

Чл. 136. В случаи на презгранични спорове, комисията си сътрудничи със съответните органи за извънсъдебно разрешаване на спорове в държавите - членки, като обменя информация и становища с тях.

Г л а в а д е в е т а

ИЗДАВАНЕ И ОБЖАЛВАНЕ НА АДМИНИСТРАТИВНИ АКТОВЕ

Чл. 137. (1) Индивидуалните административни актове по чл.12, 14, 15, 97, 100 и 101 се издават от Управителния съвет на БНБ по предложение на управителя и подуправителя, ръководещ управление "Банково".

(2) В случаите извън ал. 1 индивидуалните административни актове се издават от подуправителя, ръководещ управление "Банково", или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Административните актове на БНБ се мотивират и подлежат на незабавно изпълнение.

(4) Административните актове по ал. 1, 2 и 3 могат да се обжалват пред Върховния административен съд относно тяхната законосъобразност по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съдът не може да спре изпълнението на акта до окончателното произнасяне по жалбата.

(5) В съдебните производства по ал. 4, когато е необходимо извършването на съдебно-счетоводна или съдебно-икономическа експертиза, съдът назначава вещи лица от списъка по чл. 151, ал. 4 от Закона за кредитните институции.

(6) Индивидуалните административни актове по този закон се съобщават на адресатите им чрез връчване срещу подпис или чрез препоръчано писмо с обратна разписка. Връчването с препоръчано писмо с обратна разписка се извършва на постоянния адрес на лицето, ако то е физическо лице, или по неговото седалище и адрес на управление, ако е юридическо лице.

(7) Ако административният акт не бъде връчен по един от посочените в ал. 6 начини, той се смята за връчен с поставянето му на публично достъпно място в сградата на БНБ. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на подуправителя, ръководещ управление "Банково".

(8) При налагане на надзорни мерки, чл. 26 и 34 от Административнопроцесуалния кодекс не се прилагат.

Г л а в а д е с е т а

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Глоби и имуществени санкции

Чл. 138. (1) Който извърши или допусне извършването на нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му, ако деянието не представлява престъпление, се наказва с глоба в размер до 3000 лв., а при повторно нарушение – от 3000 до 5000 лв.

(2) Оператор на платежна система, който извърши или допусне извършването на нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му, се наказва с имуществена санкция в размер до 10 000 лв., а при повторно нарушение – от 10 000 до 20 000 лв.

(3) Доставчик на платежни услуги по чл. 122, ал. 1, който извърши или допусне извършването на нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му, се наказва с имуществена санкция в размер до 8000 лв., а при повторно нарушение – от 8000 до 15 000 лв.

(4) Участник в платежна система, който извърши или допусне извършването на нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му, се наказва с имуществена санкция в размер до 8000 лв., а при повторно нарушение – от 8000 до 15 000 лв.

(5) Оператор на платежна система, доставчик на платежни услуги или участник в платежна система, който не изпълни наложена от БНБ надзорна мярка, се наказва с имуществена санкция в размер до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 100 000 лв.

(6) Който извършва дейност като платежна институция без лиценз, ако деянието не представлява престъпление или извършва без разрешение друга дейност, за която този закон изисква разрешение, се наказва с глоба в размер до 20 000 лв., а при повторно нарушение – от 20 000 до 40 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Ако нарушителят е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер до 40 000 лв., а при повторно нарушение – от 40 000 до 80 000 лв.

(7) Който извършва дейност като оператор на платежна система без лиценз, когато такъв се изисква, ако деянието не представлява престъпление, се наказва с глоба в размер до 50 000 лв., а при повторно нарушение – от 50 000 до 100 000 лв. Ако нарушителят е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер до 100 000 лв., а при повторно нарушение – от 100 000 до 200 000 лв.

Имуществени санкции при нарушение на Регламент (ЕО) № 1781/2006 и на Регламент (ЕО) № 2560/2001

Чл. 139. При нарушения на Регламент (ЕО) № 1781/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно информацията за платеца, придружаваща парични преводи, и на Регламент (ЕО) № 2560/2001 на Европейския парламент и на Съвета относно трансграничните плащания в евро се налагат имуществените санкции по чл. 138, ал. 3.

Издаване и обжалване на наказателни постановления

Чл. 140. (1) Актовете за констатирани нарушения по чл. 138 и 139 се съставят от оправомощени от подуправителя на Българската народна банка, ръководещ управление “Банково” лица, а наказателните постановления се издават от подуправителя или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. “Държава - членка” е държава, която е членка на Европейския съюз или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

2. „Държава - членка по произход“ е държава - членка, в която се намира седалището на доставчика на платежни услуги, а ако доставчикът на платежни услуги няма седалище съгласно националното му право – държавата – членка, в която се намира централното му управление.

3. „Приемаща държава“ е държава - членка, различна от държавата - членка по произход, в която доставчикът на платежни услуги има клон, представител или предоставя директно платежни услуги.

4. ”Трета държава” е държава, която не е държава – членка по смисъла на т. 1.

5. „Платежна операция“ е действие, предприето от платеца или от получателя по внасяне, прехвърляне или теглене на пари в наличност, независимо от основното правоотношение между платеца и получателя.

6. „Платец“ е физическо или юридическо лице, което е титуляр на платежна сметка и разпорежда изпълнението на платежно нареждане по тази сметка, а когато липсва платежна сметка, физическо или юридическо лице, което дава платежно нареждане.

7. „Получател“ е физическо или юридическо лице, определено като краен получател на средства, които са предмет на платежна операция.

8. „Ползвател на платежни услуги“ е физическо или юридическо лице, което се ползва от платежна услуга в качеството си на платец или на получател, или и в двете качества.

9. „Потребител“ е физическо лице, ползвател на платежна услуга, което при договори за предоставяне на платежни услуги извършва дейност, различна от неговата търговска или професионална дейност.

10. „Наличен паричен превод“ е платежна услуга, при която средствата се предоставят от платеца без да са открити платежни сметки на името на платеца или на получателя, с единствена цел прехвърляне на съответната сума на получателя или на друг доставчик на платежни услуги, действащ от името на получателя и/или когато тези средства се получават от името на получателя и са на негово разположение.

11. „Платежна сметка“ е сметка, водена на името на един или повече ползватели на платежни услуги, използвана за изпълнението на платежни операции.

12. „Средства“ са банкноти и монети, пари по сметка и електронни пари.
13. „Платежно нареждане“ е всяко нареждане от платеца или получателя към доставчика на платежни услуги, с което се разпорежда изпълнението на платежна операция.
14. „Вальор“ е референтна дата, използвана от доставчик на платежни услуги за изчисляване на лихвите по средствата, с които е задължена или заверена платежната сметка. Когато не е договорено олихвяване на платежната сметка, вальор е датата, на която доставчикът на платежни услуги е длъжен да задължи или завери платежната сметка.
15. „Референтен обменен курс“ е обменният курс, използван като основа за изчисляване при обмяна на валута, който е предоставен от доставчика на платежни услуги или от общодостъпен източник.
16. „Референтен лихвен процент“ е лихвеният процент, използван като основа за изчисляване на приложимия лихвен процент и който произтича от общодостъпен източник, който може да бъде проверен от двете страни по договор за предоставяне на платежна услуга.
17. „Уникален идентификатор“ е комбинация от букви, цифри или символи, съобщена от доставчика на платежни услуги на ползвателя на платежни услуги, която трябва да бъде предоставена от ползвателя на платежни услуги при изпълнение на платежна операция, за да може еднозначно да бъде установен другия ползвател на платежни услуги и/или неговата платежна сметка.
18. „Регистрационен номер“ е предварително оповестен набор от данни или уникален номер, присвояван от доставчика на платежни услуги, който позволява еднозначно идентифициране на платежната операция.
19. „Платежен инструмент“ е персонализирано(и) устройство(ва) и/или набор от процедури, договорени между ползвателя на платежни услуги и доставчика на платежни услуги и използвани от ползвателя на платежни услуги с цел подаване на платежно нареждане.
20. „Средства за дистанционна комуникация“ са всякакви средства, чрез които може да се сключи договор за платежна услуга без едновременното физическо присъствие на доставчика и ползвателя на платежни услуги.
21. „Дълготраен носител“ е всеки инструмент, който позволява на ползвателя на платежни услуги да съхранява адресирана до него информация, по начин, достъпен за последващи справки за период от време, достатъчен за целите, за които е предоставена информацията и който позволява непроменено възпроизвеждане на съхранената информация. За дълготрайни носител се считат разпечатки от устройства за разпечатване на извлечения по сметки, дискети, CD-ROM, DVD, компютърни твърди дискове, на които може да се съхраняват електронни съобщения, както и Интернет страници, които са достъпни за последващи справки за период от време, достатъчен за целите на информацията и позволяващ непромененото възпроизвеждане на съхранената информация.
22. „Работен ден“ е денят, в който съответният доставчик на платежни услуги на платеца или доставчикът на платежни услуги на получателя, които участват в изпълнението на платежна операция осъществяват дейност, необходима за изпълнението на платежната операция.
23. „Директен дебит“ е платежна услуга по задължаване на платежна сметка на платеца, когато платежната операция се извършва по инициатива на получателя, въз основа на даденото съгласие от платеца на получателя, на доставчика на платежни услуги на получателя или на доставчика на платежни услуги на платеца.
24. „Клон на платежна институция“ е място на стопанска дейност, представляващо юридически необособена част от платежна институция, чрез което се извършват пряко всички или някои от дейностите на платежната институция. За извършване на дейност като платежна институция на територията на Република България чрез клон платежната

институция, лицензирана в държава - членка, създава един клон независимо от броя на местата на дейност.

25. „Група“ е група от предприятия, която се състои от:

а) предприятие майка и неговите дъщерни дружества, както и образуванията, в които предприятието майка или дъщерните му дружества имат участие, или

б) предприятия, които се управляват общо по силата на договор или на учредителните им актове или устави, или

в) предприятия, в които повече от половината от членовете на управителните или контролните им органи са едни и същи лица през съответната финансова година до датата на изготвяне на консолидирания финансов отчет.

26. "Предприятие майка" е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дружества (дъщерни дружества).

27. "Дъщерно дружество" е юридическо лице, контролирано от друго юридическо лице (предприятие майка). Юридически лица, които са дъщерни на дъщерното дружество, също се смятат за дъщерни дружества на предприятието майка.

28. "Клирингова къща" е субект, който отговоря за изчисляването на нетните позиции на институциите, евентуален централен съконтрагент и/или евентуален агент по сетълмента.

29. "Централен съконтрагент" е лице, разположено между институциите в системата, действващо като изключителен контрагент на тези институции във връзка нарежданията им за превод.

30. "Непряк участник" е кредитна институция, която се намира в договорни отношения с институция, участваща в системата, изпълняваща нареждания за превод, която позволява на горепосочената кредитна институция да извършва нареждания за превод чрез системата.

31. "Нареждане за превод" в платежна система е всяко нареждане на участник в системата да предостави на разположение на получателя парична сума чрез записване по сметките в банка, централна банка или агент по сетълмента или всяко друго нареждане, водещо до поемане или изпълнение на задължение за плащане според правилата на системата.

32. "Нетиране" е преобразуване на всички вземания и задължения, произтичащи от нареждания за превод, които участник или участници издават или получават от един или повече други участници, така че само едно нетно вземане може да се иска или едно нетно задължение се дължи.

§ 2. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 95/7/ЕО и разпоредбите на Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа и на Директива 2000/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането, упражняването и надзора над дейността на институциите за електронни пари.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 3. Законът за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи (Обн., ДВ, бр. 31 от 8.04.2005 г., , изм., бр. 99 от 9.12.2005 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., изм. и доп., бр. 59 от 21.07.2006 г., изм. и доп., бр. 16 от 15.02.2008 г.) се отменя.

§ 4. Управителният съвет на БНБ издава наредби по прилагането на глава втора, глава трета, глава четвърта и глава шеста от закона в 3-месечен срок от обнародването му в "Държавен вестник".

§ 5. Управителният съвет на БНБ издава наредба, с която определя начина на формиране на уникалния идентификатор на водените от банките платежни сметки (IBAN).

§ 6. До влизането на закона в сила доставчиците на платежни услуги, операторите на платежни системи и другите задължени по закона лица са длъжни да приведат в съответствие с него дейността си и своите правоотношения с трети лица, възникнали преди влизането на закона в сила.

§ 7. В тримесечен срок от влизането на този закон в сила, БНБ актуализира лицензите на дружествата за налични парични преводи, издадени по отменения Закон за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи, съгласно изискванията на този закон и ги вписва в регистъра по чл. 14. Актуализираните лицензи се издават от управителя на БНБ подуправителя, ръководещ управление "Банково".

§ 8. В тримесечен срок от влизането на този закон в сила БНБ актуализира лицензите на системните оператори на платежни системи по чл. 60 от отменения Закон за паричните преводи, електронните платежни инструменти и платежните системи съгласно изискванията на този закон и ги вписва в регистъра по чл. 81 ал. 6. Актуализираните лицензи се издават от управителя на БНБ подуправителя, ръководещ управление "Банково".

§ 9. Извън случаите по § 6 и 7, дружествата, извършващи някоя от платежните услуги по чл. 4, в тримесечен срок от влизането на закона в сила подават заявление до БНБ за издаване на лиценз. Дружество, което не подаде заявление в срока по изречение първо или след като документите бъдат разгледани от БНБ, получи отказ по реда на чл. 12, няма право да извършва дейност като платежна институция.

§ 10. До 1 януари 2012 г., платецът и неговия доставчик на платежни услуги могат да договарят срок за изпълнение на платежните услуги, по-дълъг от предвидения в чл. 64, ал. 3, но не повече от 3 работни дни. Този срок може да се удължава с още 1 работен ден при инициране на платежни операции на хартиен носител.

§ 11. В Закона за кредитните институции (Обн., ДВ, бр. 59 от 21.07.2006 г., доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., изм. и доп., бр. 52 от 29.06.2007 г., изм., бр. 59 от 20.07.2007 г., , бр. 109 от 20.12.2007 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В член 2, ал. 2, т. 1. се изменя така:

„1. извършване на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи”.

2. В член 2, ал. 2, т. 2. се изменя така:

„2. издаване и администриране на други средства за плащане като пътнически чекове и кредитни писма, доколкото тази дейност не е обхваната от т. 1”.

3. В член 2, ал.2, т.5 се отменя.

4. В член 2, ал.5 думите „ по ал.2, т.1-4” се заменят с думите „по ал. 2, т.3 и 4”.

5. В член 3, ал.1 думите по „член 2, ал.2, т.5-14” се заменят с думите по член 2, ал.2, т.1, 2, 6-14”.

§ 12. В член 8 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (Обн., ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато доставчикът е доставчик на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, в случаите по ал. 1, се прилагат разпоредбите на член 39, съответно член 41 и 42 от Закона за платежните услуги и платежните системи, като на потребителя се предоставя и информацията по ал.3, т.2, б. ”в”-,„ж”, т.3, б. ”а”, „г” и „д” и т.4, б. ”б”.

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

§ 13. В Закона за защита на потребителите (Обн., ДВ, бр. 99 от 9.12.2005 г., , изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., изм. и доп., бр. 51 от 23.06.2006 г., бр. 53 от 30.06.2006 г., , изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., изм. и доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., , доп., бр. 108 от 29.12.2006 г., , изм., бр. 31 от 13.04.2007 г., , бр. 41 от 22.05.2007 г., изм. и доп., бр. 59 от 20.07.2007 г., бр. 64 от 7.08.2007 г., изм., бр. 36 от 4.04.2008 г.) чл. 60 се отменя.

§ 14. В член 3, ал.2, т.1 на Закона за мерките срещу изпирането на пари (Обн., ДВ, бр. 85 от 24.07.1998 г., изм. и доп., бр. 1 от 2.01.2001 г., изм., бр. 102 от 27.11.2001 г., изм. и доп., бр. 31 от 4.04.2003 г., изм., бр. 103 от 23.12.2005 г., бр. 105 от 29.12.2005 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., изм. и доп., бр. 54 от 4.07.2006 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., бр. 82 от 10.10.2006 г., бр. 108 от 29.12.2006 г., бр. 52 от 29.06.2007 г., изм. и доп., бр. 92 от 13.11.2007 г., бр. 109 от 20.12.2007 г., изм., бр. 16 от 15.02.2008 г.) изразът „както и дружествата, извършващи налични парични преводи” се заменя с израза „както и другите доставчици на платежни услуги”.

§ 15. В Закона за държавния дълг (Обн., ДВ, бр. 93 от 1.10.2002 г., изм., бр. 34 от 19.04.2005 г., изм. и доп., бр. 52 от 29.06.2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В член 35, ал.1, т. 3 се изменя така:

„3.изгражда и организира система за сетълмент на държавни ценни книжа, в която участват трима или повече членове, които могат да бъдат първични дилъри, поддепозитари на държавни ценни книжа и други лица, определени от министъра на финансите и управителя на Българската народна банка по реда на наредбата по чл. 36, ал. 1, с общи правила, гарантиращи изпълнението на задълженията, свързани с участието в системата на основата на споразумение.

2. Създава се нов член 35-а:

„Правилата на чл. 83 и на глава шеста, раздел втори от Закона за платежните услуги и платежните системи се прилагат съответно към системата за сетълмент на държавни ценни книжа, водена от БНБ.”

§ 16. В Наказателния кодекс (Обн. ДВ. бр.26 от 2 Април 1968г., попр. ДВ. бр.29 от 12 Април 1968г., изм. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 1973г., изм. ДВ. бр.27 от 3 Април 1973г., изм. ДВ. бр.89 от 15 Ноември 1974г., изм. ДВ. бр.95 от 12 Декември 1975г., изм. ДВ. бр.3 от 11 Януари 1977г., изм. ДВ. бр.54 от 11 Юли 1978г., изм. ДВ. бр.89 от 9 Ноември 1979г., изм. ДВ. бр.28 от 9 Април 1982г., попр. ДВ. бр.31 от 20 Април 1982г., изм. ДВ. бр.44 от 5 Юни 1984г., изм. ДВ. бр.41 от 28 Май 1985г., изм. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1985г., попр. ДВ. бр.80 от 15 Октомври 1985г., изм. ДВ. бр.89 от 18 Ноември 1986г., попр. ДВ. бр.90 от 21 Ноември 1986г., изм. ДВ. бр.37 от 16 Май 1989г., изм. ДВ. бр.91 от 24 Ноември 1989г., изм. ДВ. бр.99 от 22 Декември 1989г., изм. ДВ. бр.10 от 2 Февруари 1990г., изм. ДВ. бр.31 от 17 Април 1990г., изм. ДВ. бр.81 от 9 Октомври 1990г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 1991г., изм. ДВ. бр.86 от 18 Октомври 1991г., попр. ДВ. бр.90 от 1 Ноември 1991г., изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 1991г., доп. ДВ. бр.54 от 3 Юли 1992г., изм. ДВ. бр.10 от 5 Февруари 1993г., изм. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1995г., изм. ДВ. бр.97 от 3 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.107 от 17 Декември 1996г., изм. ДВ. бр.62 от 5 Август 1997г., изм. ДВ. бр.85 от 26 Септември 1997г., изм. ДВ. бр.120 от 16 Декември 1997г., доп. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Юли 1998г., доп. ДВ. бр.132 от 5 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.133 от 11 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.153 от 23 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.7 от 26 Януари 1999г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.21 от 17 Март 2000г., изм. ДВ. бр.51 от 23 Юни 2000г., изм. ДВ. бр.98 от 1 Декември 2000г., доп. ДВ. бр.41 от 24 Април 2001г., изм. ДВ. бр.101 от 23 Ноември 2001г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.92 от 27 Септември 2002г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 2004г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.24 от 22 Март 2005г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 Септември 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.59 от 21 Юли 2006г., изм. ДВ. бр.75 от 12 Септември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.38 от 11 Май 2007г., изм. ДВ. бр.57 от 13 Юли 2007г., изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г., изм. ДВ. бр.85 от 23 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.89 от 6 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.94 от 16 Ноември 2007г., изм. ДВ. бр.19 от 22 Февруари 2008г.,

изм. ДВ. бр.67 от 29 Юли 2008г.) в чл. 252, ал. 1 след думите „други финансови сделки” се добавя „както и платежни услуги”.

§ 17. В Търговския закон (Обн., ДВ, бр. 48 от 18.06.1991 г., , изм., бр. 25 от 27.03.1992 г., изм. и доп., бр. 61 от 16.07.1993 г., бр. 103 от 7.12.1993 г., бр. 63 от 5.08.1994 г., изм., бр. 63 от 14.07.1995 г., изм. и доп., бр. 42 от 15.05.1996 г., изм., бр. 59 от 12.07.1996 г., изм. и доп., бр. 83 от 1.10.1996 г., изм., бр. 86 от 11.10.1996 г., бр. 104 от 6.12.1996 г., бр. 58 от 22.07.1997 г., изм. и доп., бр. 100 от 31.10.1997 г., бр. 124 от 23.12.1997 г., бр. 21 от 20.02.1998 г., доп., бр. 39 от 7.04.1998 г., бр. 52 от 8.05.1998 г., изм. и доп., бр. 70 от 19.06.1998 г., изм., бр. 33 от 9.04.1999 г., доп., бр. 42 от 5.05.1999 г., изм., бр. 64 от 16.07.1999 г., изм. и доп., бр. 81 от 14.09.1999 г., изм., бр. 90 от 15.10.1999 г., доп., бр. 103 от 30.11.1999 г., изм. и доп., бр. 114 от 30.12.1999 г., бр. 84 от 13.10.2000 г., изм., бр. 28 от 19.03.2002 г., изм. и доп., бр. 61 от 21.06.2002 г., доп., бр. 96 от 11.10.2002 г., изм., бр. 19 от 28.02.2003 г., изм. и доп., бр. 31 от 4.04.2003 г., бр. 58 от 27.06.2003 г., бр. 31 от 8.04.2005 г., изм., бр. 39 от 10.05.2005 г., бр. 42 от 17.05.2005 г., бр. 43 от 20.05.2005 г., изм. и доп., бр. 66 от 12.08.2005 г., изм., бр. 103 от 23.12.2005 г., изм. и доп., бр. 105 от 29.12.2005 г., бр. 38 от 9.05.2006 г., бр. 59 от 21.07.2006 г., изм., бр. 80 от 3.10.2006 г., бр. 105 от 22.12.2006 г., изм. и доп., бр. 59 от 20.07.2007 г., изм., бр. 92 от 13.11.2007 г., изм. и доп., бр. 104 от 11.12.2007 г., изм., бр. 50 от 30.05.2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Членове 426 - 429 се отменят;
2. Членове 448 - 450 се отменят;
2. В чл. 634в се създава нова ал. 5:

„(5) Ако длъжникът е участник в системата за сетълмент на сделки с държавни ценни книжа, едновременно с произнасяне на решението за откриване на производство по несъстоятелност по чл. 630, съдът уведомява Българската народна банка за откриването на производство по несъстоятелност, като изпраща решението на Българската народна банка”.

§ 18. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм., бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г, доп., бр. 31 от 8.04.2005 г., изм. и доп., бр. 87 от 1.11.2005 г., доп., бр. 24 от 21.03.2006 г., бр. 38 от 9.05.2006 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., бр. 11 от 2.02.2007 г., бр. 41 от 22.05.2007 г., доп., бр. 16 от 15.02.2008 г.) в приложението, в т. 1 думите „дейност по извършване на налични парични преводи” се заменят с „ дейност като платежна институция”, а думите „както и дейност като системен оператор на платежни системи” се заменят с „както и дейност като оператор на платежна система, осигуряваща окончателност на сетълмента”.

§ 19. Чл. 46, ал.1, т.3 от Закон за данък върху добавената стойност (обн. ДВ. бр.63 от 2006г., изм., бр.86 от 2006г., изм., бр.105 от 2006г., изм., бр.108 от 2006г., изм.бр.37 от 2007г., изм.,бр.41 от 2007г., изм., бр.52 от 2007г., изм., бр.59 от 2007г., изм., бр.108 от 2007г., изм., бр.113 от 2007г.) се изменя така:

“3. сделката, включително договарянето, свързана с платежни сметки, платежни услуги, електронни пари,, плащания, дългове, вземания, чекове и други подобни договорни инструменти, без сделката по събиране на дългове и факторинг и отдаване под наем на сейфове.”

§ 20. (1) Банките могат без допълнително разрешение да извършват всички сделки, свързани с предоставяне на платежни услуги.

(2) Банките са длъжни в срок три месеца от влизането в сила на този закон да вземат решение за промени на уставите си в съответствие с този закон и да подадат заявление пред БНБ за актуализиране на лиценза им. Актуализираните лицензи се издават от управителя на БНБ.

§ 21. Този закон влиза в сила 6 месеца от обнародването му в "Държавен вестник".